

uus
Nalja-laulik

Wäljawalitud

Nalja-ja pilke-laulud ning kupleed

Hermann'i trükikoja trükk ja kirjastus.

Ed 6522
874.

U u s

Malja laulik.

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

1-95-3566

Tartus.

Hermann'i trükitaja kirjastus.

1. Arglit Joosep.

Kats torda oma eluajal
Olen pila nina saan'd,
Sest et minu kallis neiu
Teisele on sübant an'd
Ei ma julge neiu' võelda
Ega teda ära feelda :
Et arglit olen ma, ;:
On kõik mu julgus, wahwus kadun'd ka,
Et arglit olen ma,
Oh liiga arglit ma,
On kõik mu julgus, wahwus kadun'd ka,
Kellel aeg on käes,
Armastuse wäes
Teeb kui mõistlik mees
Oma neiu ees,
Ütleb kõrwa tall'
Neljä silma all
Enne kui kõik hiljaks jääb.
On sul aeg siis käes,
Armastuse wäes :
Ütle julgesti,
Talle alati :
Armas Joosep ae!
Ära häbene,
Muidu wanaks poisiks jääb.

Poisi põlmes mina olin
 Arglit jänes alati,
 Kui ma wahest wõõrsti tulin,
 Ei ma julgen'd süüagi.
 Röht mul pidi tühjaks jääma
 Kui kõik teised läksid sööma :
 Et arglit olen ma, ;:
 On kõik mu julgus, wahwus kadunn'd ka, ;:
 Et arglit olen ma,
 Oh liiga arglit ma,
 On kõik mu julgus wahwus kadunn'd ka.
 Kus on hüwa roog
 Ja weel parem jook :
 Toida tublisti,
 Soo ka julgesti
 Ütle nendele
 Andke andeks see,
 Siis ja oled tubli poiss !
 Joosep wennite,
 Ütle kõigile :
 Palun andke weel.
 Teil on helde meel,
 Ara häbene,
 Armas Joosep ae,
 Muidu köht sul tühjaks jääb.
 Kui ma lord koolis käisin,
 Pinna pääl' sain tihti sääl,
 Sest kõik teised koolipoisid
 Raebasiwad minu pääl'
 Ei ma julgen'd seda welda,
 Et ma olen ilma süüta :
 Et arglit olen ma, ;:
 On kõik mu julgus, wahwus kadunn'd ka,
 Et arglit olen ma.
 Oh liiga arglit ma,
 On kõik mu julgus wahwus kadunn'd ka.

Nagu kägu tüsfab lindusi,
 Laseb haududa
 Oma munad ka,
 Võõrad linnud ka
 Ilma teadmata
 Peavad kägu hauduma,
 Kui sa aga tead,
 Wastu seisma pead.
 Utte julgesti!
 Pole süüdlane!
 Tee kui kägugi.
 Tüssa teisagi,
 Küll sa näed, et parem on.

Jälle ühte kena neiud
 Armastan ma südamest,
 Kallid tädid, emad õed,
 Aidake mind arakest,
 Olge mulle wähe abiks,
 Muutu jään ta ees ehl häbits.
 Mis pean ütleva,
 Kui lähen kosima,
 Siis andke hüwa nõu ja julgust mull',
 Wind pisut aidake,
 Oh minb aidake,
 Wa olen muidu wäga arake.
 Wana tädi nõuu
 Ei too mehel aau,
 Poisitesele
 Kosib emake,
 Õed lobawad.
 Jäta järel nab
 Küsti ise, ole mees!
 Joosep tõttas ka
 Brunti kosima,
 Utles neiuile:
 Tule minule!

Neiu punastas,
Siisgi pajatas:
Sulle patsin oma kätt!

U. p. J. M. Sommer.

2. „Ah herjee!”

Kui misgit meelitawat ma silman
Siis hüüan rõõmsalt: „Ah herjee!”
Kui sagedast', kui asjad halwad
Pean hüüdma jälle! „Ah herjee!”
Kui esimest korda walgust nägin
Mu isa hüüdis: „Ah herjee!”
Kui abikaasaga tutwust tegin
Siis hüüdsin ise: „Ah herjee!”
Ja kui siis isa ka weel sundis
Mind õpipoisiks — „Ah herjee!”
Kui meister wastu kõrwu andis
Siis hulusin ma: „Ah herjee!”
Ja ükskord wiimse kõrwa tiilu
Mul' andis meister üteldes:
„Nüüd oled sell ja wõid ka minna,
Ma lätsin mõteldes: „Ah herjee!”
Kui reisult kodu poole pöörsin,
Et ise meistriks hakata —
Ja uksest järsku sisse ast'sin,
Kõik hüüdsid jälle: „Ah herjee!”
Kui sain ma omal' naese wõtnud,
Siis hüüdsin tihti: „Ah herjee!”
Ja kui weel kurg meil wõõrats käinud
Ei kuulnud muud kui: „Ah herjee!”
Ma aru saan, et terwe elu
On ainult üks suur: „Ah herjee!”
Sest kannatan ma rõõmu, walu
Mii kuidas juhtub — „Ah herjee!”
Ka koputab surm ukse taga,

Et ärareisu lord mul kae,
 Siis ilma palju sõnadeta
 Ma lähen ja õhtan: „Ah herjee!“
 Rahwa suust.

3. Ni till, till! pom, pom.

Ni till, till! pom, pom, pom!
 Ni aht saht, saa raa raa!
 Lähme, kaimud, keerutama,
 Laba jalga põrutama
 Pange kae käärud sanga,
 Lööge kaunis kõrgel' põuga.

Geft eemale takka toomale,
 Kesktohast kaunis kaugele.
 Närest pääle rõõmu loole,
 Arge seiske tulge tööle!
 Wõtke pruudid kae kõrwa
 Astke tasa aga harwa
 Laske käia lahedasti,
 Bidistage wäledasti,
 Wõmmige kas walgeni,
 Lööge lusti foiduni!
 Kes wõib keelda keerutamast,
 Puhland jalgu põrutomast?
 Laske wennad hästi wõidu,
 Pilli hääl ei hüüa muidu!
 Käsi kõiki kähku jõita,
 Ei ta luba aega wiita.
 Wahest tasa, wahest walju,
 Kanisida wõib ikka palju!

Poisid, witsid andke pihta,
 Nii kui saunas saode wihta!
 Kergitades ferged jalad,
 Wakske mängumehe wõlad;

Urge laste tana tingi',
 Kuivalt ei saa keegi mängi'.

M. Sohberg.

5. Alvalik kuulutus.

Siin kuulutame kõigile,
 Et eila tuli pidule
 Üks neiu, kes küll süüta näib.
 Kuid südamete wargil käib.
 Ta eilagi neid ära wiis . . .
 Kes teab kuhu kadus siis.
 Kuid nendest tundemärkidest
 Võib ära tunda neiukest :
 Tal juuksed kulla — jumised
 Ja silmad taewa sinised,
 Tal puna palged mahdad
 Ja walged hambad wahedad. :
 Eiu wäike — walmis musule,
 Kael luiga kaela sarnane.
 Jalg tolli seitseme pikkune,
 Ja käsi walge siidine.
 Ta terge käit on ilu täis
 Ja kuninglik ta sale seis ;
 Ta pilgus õõg ja igatsus . . .
 Oh, tal on ingli sarnadus.
 On märgiks midagi weel muud :
 Kui waras naerule seab juud,
 Siis sedamaid ta palgetest
 Võib leida lahte augukest.
 Küll igamees sest ise näeb,
 Kui kardetawaks neiu saab
 Niisama noorte poistele
 Kui wanadele meestele !
 Seepärast kõiki palume,
 Et kes ta leiab ülesse,

See püüdku armu paeltega
 Ta kohe kinni siduda.

Need kelle südamet ta wiis,
 Kõik saavad oma kätte siis.
 Ei wargale jää ükski kilt,
 See käsi on antud Amorilt!

U. p. J. Tamm.

5. Neg küll oleks naest ju wõtta.

Neg küll oleks naest ju wõtta,
 Abielu sadamasse tõtta;
 Aga et ju mitu lehma meest
 Abielus leidsid põrgu eest:

::: Oh et ma, põrguga
 Kõtku ei peaks juhtuma! :::

Wõni tüdruk on kui tuule waga,
 Aga kui ju pulmad selja taga,
 Siis nad endid kulliks muutwad,
 Mehe silmad lõhti kisuwad.

::: Oh et ma kulliga,
 Kõtku ei peaks juhtuma! :::

Wõni tüdruk on nii laisk ja maias,
 Tööd ei wiitsi ial teha ta:
 Ja siis wiimaks laisklemisega
 Hakkab meest weel laimama.

::: Oh et ma laisaga,
 Kõtku ei peaks juhtuma! :::

Aga siisgi tänu Jumalale,
 Hääddest ilm siin tühi ei weel ole
 Ühte seltsi neid pean kiitma ma,
 Igal noorel mehel kiidan ta:

::: Oh et ma, hääga
 Kõtku peaksin juhtuma! :::

6. Ei pruugi ennast waewata.

Üks mees kes tihti kõrtsi käis
 Ja alati oli joonud täis,
 Kord koju minnes heitis ta
 Sääli maantee kraawi magama,
 Sest parem kraawis puhata :
 Ei pruugi ennast waewata !

Üks reisimees, kes kaugele käis
 Ka passi aeg tal oli täis,
 Sel sai ta läbi waadatud
 Mees oma walda saadetud.
 Ta saadeti prii küüdiga :
 Ei pruugi ennast waewata !

Üks mees, kes mõisas teol läin'd,
 Ja palju maewa oli näin'd ;
 See oli tüki nõõri toon'd
 Ja ennast seega ülespoon'd
 Sest raste mõisa töödega
 Ei pruugi ennast waewata !

Üks tüdruk ikka wirises
 Ja proua vastu pirises,
 Siis proua wiimaks wihaga,
 N'as tüdruku säält minema.
 Sul parem ümber hullkuda :
 Ei pruugi ennast waewata !
 Üks waras kiitis alati :

„Mül läheb kaunis kenasti
 Kui warastan ei keegi tea,
 Kui lätte saadakse, ka hää,
 Siis sool ja leib on keelmata :
 Ei pruugi ennast waewata !

Üks juut, kes kort'ri mustaks teind
 Ja üüri maksma ka ei läin'd,
 Siis pidi oma kraamiaga
 Säält uulitsale kolima,

Sest tühja kortri maksuga
 Ei pruugi ennast waewata!
 Üks kelm sai trahwi kohtu poolt,
 Sest et ei parandanud meelt,
 Ja eluajaks peab ta
 Just Siberisse minema.
 Ta saadeti prii sõiduga:
 Ei pruugi ennast waewata!
 Kord tuli tuhin rahwasse,
 Müüd Siberisse läheme.
 Mis kogutud neil hoolega,
 Sai müüdud poole hinnaga,
 Sest Siberis hää elada:
 Ei pruugi ennast waewata!

Rahwa suust.

7. Eila õhtul.

Ma saadaks Siberisse,
 Kõik wargat nõnda ma
 Kord mõtlešin, — kuid ise
 Müüd olen waras ka!
 Sest kuulge: eila õhtu,
 Kui läksin wainule,
 Siis tuli koplis wastu
 Wull' naabri Koosike.
 Me hakkasime juttu
 Sääal westma magusalt —
 Ja enne kui ta märkas
 Ma temalt wagusalt:
 Sääal warastasin ära
 Kolm musu korraga!
 Oh oleks saanud kümme
 T'alt warastada ma!

Tundmata.

8. Sellad wennad astkem folku.

Sellad wennad astkem folku
 Rustipidu laua ümber ;
 Tõstkem klaasid, tõstkem toobid,
 Lastem priiust elada.

Lapsepõlwe ladus lootus,
 Mis mu laisus enne kaswis
 Mängimisel pehmel murul :
 Arka jälle ülesse !

Laena julgust, laena jõudu
 Targa tööde toimetusel,
 Wahwusta sa meie waimu
 Õnnistuses isamaal'.

Sellad wennad, tõstke toobid
 Nende meeste auuks, õnneks,
 Kes on tähtsa tegudega
 Gesti põlwe parandan'd

Sellad wennad, joogem jälle
 Meile heldeil' emadele,
 Kes on kannud kangeid poegi,
 Kaunid tütreid kiigutan'd.

Joogem noorte neiudele
 Tühendeles kannud, toobid,
 Rübar't fergitades kõrges ;
 Gesti neiud elagu !

Täitkem toobid ääre tassa,
 Andkem ohwrid Gesti mullal,
 Mis on muistsel ajal joonud
 Wahwu Gesti meeste werd.

Joogem rõõmsast jälle, wennad,
 Gesti weel elab Gesti sugu,
 Kaswateleb kangeid poegi —
 Gesti sugu elagu !

9. Häda.

Mis tahan teha waene mees,
 Ma olen püsti hädas
 Ja istun raha vuuduses,
 Kui Wustla meesgi mädas.
 Mis muud woin pääle hakata,
 Kui et siit wälja rändan ma.
 O jerum, jerum, jerum,
 Quae est mutatio rerum!
 Oh häda, häda, häda,
 Kes teinud mulle seda!

Ka pesu enam 'pole mul
 Kui ainus särkifene;
 Oh wennad, eks see ole hull,
 Mis kannab inimene!
 Ka on mul weel üks wana wams
 Mis auka täis kui krims ja frams
 O jerum, oh häda re.

Ei toju minna tohi ka,
 Sää! kõik mind unustanud
 Sest ajast, millal olen ma
 Joomises meistriks saanud
 Ja tantsin'd, mängin'd, pillanud
 Ja tühi teab, mis kõik weel muud.
 O jerum, oh häda ::

Wu toast 'pole midagist,
 Kas tee mis tahte, leida
 Kui üksnes weel üks tapariist,
 Mis tahan ümber kõita
 Ja waenlastega sõbida
 Eht siis weel õnne leian ma
 O jerum, oh häda ::

Jah tõsi, soldaniks ma läen
 Ja jätan kõik nüüd maha,
 Sää! selgid rõõmupäiwi näen,

Ei säääl mul piundu raha,
 Ja lahingus peab olema,
 Kus mõnul jään kord magama.
 O jerum, oh häda ;:

Wana Salka studendi laul.

10. Jüri ja Mari.

Jüri tuli müüri tööst,
 Tahtis lõunat süüa,
 Leidis külma rooga eest,
 Ahwardas naest lüüa.

Mina pean waewama
 Ennast ööd ja päewa,
 Siisgi sooja leent ei saa
 Lõuna lauast maitsta.

Mõnda Jüri kurjastas
 Oma Mari pääle,
 Mari wastu urjatas, —
 Tuletas tal meelde:

Sõge, mis sa tõreled,
 Kuidas ma sul teedan?
 Puud on riidas jämedad,
 Kuidas ma neid lõhun?

Raesterahwas olen ma,
 Päälegi weel wana,
 Rasepattu lõhtuda,
 Selleks jõud ei kannu.

Mis sa tööst mull' kodu töid?
 Tühi kõht, muud ühti;
 Võta kirwes lõhu puid,
 Mis sul enam wahti!

Jüri kõrwad longu jäid,
 Maril jälle õigus.
 Raesterahwal jälle wõit,
 Meestel puudub julgus

Jüri ohkas, lõhtus puid,
 Mari kandis kööki.
 Nega mööda sõbraks said
 Pääle õhtu söögi.

Rahwa juust.

11. Kaera Jaan.

Kaera Jaan, oi Kaera Jaan
 Oh karga wälja kaema : ::

Kas on keswad keerulised !

Kaerad katsa kandi'ised ! ::

Kaera Jaan, oi Kaera Jaan

Oh karga wälja kaema : ::

Kas on kikas kaewu läinud,

Kaera Jaani wälja toonud ! ::

Kaera Jaan, oi Kaera Jaan

Oh karga wälja kaema : ::

Mis on Kaiel wiga saanud,

Et ta waljust kiljatanud ! ::

Kaera Jaan, oi Kaera Jaan

Oh karga wälja kaema : ::

Kes on Runni nuuditanud,

Kaera Jaani kooditanud ! ::

Kaera Jaan, oi Kaera Jaan

Oh karga wälja kaema : ::

Kus sind neukesed oot'wad

Sinuga nad tantsi tahtwad ! ::

12. Kui ma olin wäiksetene.

Kui ma olin wäiksetene allea, allela

Kaswafin ma kaunitene, allea allela.

Ema wiis hälli heinamaale allea, allela

Kandis tiigu kesa päälz allea, allela,

Pani kão tiigutama

Suwilinnu liigutama
 Sää! siis kügu palju tulkus
 Suwilirdu liialt laulis.
 Mina meelta mõtelema.
 Kõik ma panin paberisse,
 Raiusin kõik raamatusse.

Gesti rahwa laul.

13. Küll on mõni peiu kaval.

Küll on mõni peiu kaval
 Kosjas käima ta,
 Mõne ilusama neiu
 Dmal kosib ta.

Neiukesed noorukesed,
 Olge tragidad!
 Mina ütlen, kaunikesed:
 Poisid petavad.

Urge uske nende juttu
 Nõnda kergesti.
 Armastus neil jahtub juttu,
 Raob peagi.

Esimesel armu ajal
 On kui Paradiis,
 Mõtlete, et elu-ajal
 Nõnda ikka siis?

Lähewad mööda aasta-päewad,
 Teine lugu ees.
 Raese filmad märjaks lä'ewad,
 Kõrtsi jootseb mees!

14. Kadunud linnas.

Saaniga sõitsin ma sahinat
 Külast läbi kiirega;

Ära mul kadus kinnas siis
Lätsin kinnast otsima.

Talusse sisse ma sammusin,
Wastu tuli neiuke.

„Neiu, kas nägid üht kinnast maas ?

„Käägi mulle hellake !“

„Ei ole näinud,“ ta kostis mul

„Tahan teistelt küsida.“

Neiu m'ult häben'des ära läks,

Pea tuli jälle ta.

„Külamees, keegi ju kinnast ei näind

„Palun wõta vastu see !“

Kinda ma wõtsin ja sõitsin säält,

Sinna järsin südame.

Sõites säält läbi siis igakord

Oli minul äpardust :

Rattapulk kadus, wõi kuttus piits,

Ika leidsin wiivitust. —

„Iha, oh millas mull' talu saab ?

Mill' wõin tuua armuk'se ?

Neiu mul nägus ja lõbus on,

Tahab pea mehele !“

„Nägu tal naerul ja walge pää

Silmad hellad, sinised,

Wõnuslik mini sest neiust saab.

Talitab, mis tarwitseb.“

Dr. M. Weste,

15. Kadunu süda.

Südameta olen ma
Uhu, nugis neiu, ja,
Waatsin sinu silmasse,
Kaotasin südame.

Ära naera sugugi,
Anna süda tagasi !

Kõhtudes ja waatad mind,
 Meiu, ma ei tunne sind!
 Sinu süda kadunt ka.
 Tahan hoolsalt otsida;
 Leian seda tagasi,
 Oma siis ei tahagi!
 Meiu! ära kurwasta,
 Mina sind ei unusta, --
 Kui ehk wahest nägid mind,
 Tõesti, ma ei tunnud sind.

16. Keelepeksja.

Kuule wana küla Maret:
 Sina luiskat palju walet:
 Sinu keel kui teraw oda,
 Mis toob riidu, waenu sõda.
 Sina laimad naabri rahwast,
 Käädid teistest kurja wahwast; —
 Jätad maha tööd ja mured,
 Kaebad siis, et hädad suured,
 Oled ja siis nõnda hää,
 Et ja üksnes teisi sead?
 Värid küla asju läbi,
 Ei ja tunne auu ei häbi
 Kitub mitme auu ja rahu,
 Et ei teiste seltsi mahu,
 Sinu kurja keele pärast,
 Saawad mitu nutta ärdast
 Mõttele aegsast järel' seda,
 Et pead kostma iga sõna
 Ütsford suure kohtu ees.
 Mis ja rääkin'd ilma sees.
 Mitmed kümned küla kosjad.
 Mitme saja pere asjad
 Tead ja kõik loriseda,

Otsast otsa harutada.
 Teiste riided, mütsid, paelad,
 Kirstud, lapid, seinas naelad
 On sul läbi waadatud,
 Hästi laial lodratud
 Nõnda oled fina siis
 Pärisküla postimees.
 Kir'kusgi sul 'pole mahti
 Waid ka sealgi pead jahti
 Ühest üht ja teisest seda
 Leiad fina ikka wiga!
 Tutlust pole aega kuulda,
 Ega teiste seltsis laulda,
 Siis jääks mõnda nägemata,
 Mitu pattu tegemata
 Wahid ümber senna tenna,
 Et wõiks jälle juttu leida.
 Nõnda ennast unustades,
 Teiste asju seletades,
 On su riided lagun'd seljast
 Pole puudu sul ka näljast.
 Mõistad nüüd siis Sumalale,
 Et sa oled nõnda waene.
 Halka järel' mõtlema,
 Wõta ennast paranda;
 Püüa hoolikast teha tööd,
 Waga rahul oma ööd;
 Siis on rahu kõikidel,
 Enam weel su enesel.

Rahwa suust.

17. Kilplased *)

Kord kilplased läinud palweläigule, ::
 Neil himu, kuid ei annet löbu-laulule.

*) Wiis „Kommerssi raamat“ № 26

Tshahi tshaho, tshaiohiaha,
 Juba kilplased juhtun'd süia tulema,
 Sest tehku, et nüüd igal on paunake ka
 :: Siis kilplased piiran'd ümber mäe ka ::
 Kuid lipp neil oli katki, see sai teadmata.
 Tshahi, tshaho, 2c.
 :: Nüüd kilplased astund üles mäele ::
 Siis waimud maganud, ei tõusnud ülesse.
 Tshahi, tshaho, 2c
 :: Sest kilplased tapnud aastas siga kaks ::
 Üks oli warastud, ei nende teine paks
 Tshahi, tshaho, 2c
 :: Ja kilplased saawod aastas kahte last, ::
 Kuid kahju et ikka nad süündin'd pimedast.
 Tshahi, tshaho, 2c.

Baieri rahwasõnade jr.k. A. S.

18. Küll paawstil.

Küll paawstil hää on ilma sees, jah ilma sees
 Ja rohkest raha kangastes, jah kangastes,
 Ja kallist wiina joob ta ka.
 Küll tahaksin paawst olla ma.

Mis siisgi kõik tal aitab see, jah aitab see!
 Tal puudub tena naesute, jah naesute,
 Ta magab woodis üksinda,
 Ei taha küll paawst olla ma.

Waat', sultan on üks õnnemees, jah õnnemees,
 Ta elab toredas palees, ja jah palees,
 Hää hulga tütarlastega,
 Oh wõitfin sultan olla ma.

Mis siisgi kõik tal aitab see, jah aitab see
 Koran t'al keelab kangeste, jah kangeste,
 Ei maitsta wiina tohi ta,
 Ei taha sultan olla ma.

Ei kumbgi õnne ilma sees, jah ilma sees,
 Ma tahan lahkun'd oludes, jah oludes,

Hääl meelel aga luban ma
Kord olla paawst, kord sultan ka.

Sest joodwat wiina klaasiga, jah klaasiga,
Et paawst ma olen, anna sa, jah anna sa,
Ja neiu, suud mull' anna ka,
Et wõin siis sul'an olla ma.

G. E. Lessingi Saksa sõnade jr. R. A. S.

19. Küll neiudel raske on walida meest.

Küll neiudel raske on walida meest,
Sest sündsat ei leia nad kusagilt eest.
Küll soowivad ühte, küll soowivad teist,
Kuid kõlbulist siisgi ei leia nad neist.

Saab õpet'ud mehe — see raamatuid loeb
Ja teaduse järele alati poeb
Ning uurib suurt tarkust, et otša ei äärt —
Ja naene — see pole tal midagi wäärt.

Saab advokat meheks ei ole see hää.
Kui kergesti tüli wõib tulla nii pea
Siis enesel õigust seleta teab
Ja naesele süüdi siis kaela ta seab.

Saab kaupmees wast kaasaks, ei ole ka hää:
Tal kaubast ja kasust täis tuubitud pää;
Ta arwendab, sahterdab, — lõppu ei näe!
Ei naese jaoks ajalest üle tal jõe!

Saab tohtri, — see haigete juures on töö!
Ta wahel ka woodistaj wiiaксе ööl;
Nii iga päew wõõraste naisi ta näeb!
Kuid oma, — see üsna tal meelestgi läeb!

Saab luuletaja meheks — siis asi on hull; —
Sel mehel on taskus tõest' sagedast' null!
Ta luule sees taewasse tõstab küll end,
Kuid wiibib siin maa peal kui wiletsam wend.

Ja kunstnik, wõi piltnik, — ei asja t'ast saa,
Sest i l u s a i d ihaldab, armastab ta;

Kui wõõrastest naestest teeb piltisi weel, —
 Ei rahu tõest' leia siis süda ja meel.

Lä'ed soldatil naeseks, — on lugu just nii,
 Et iga päew sööki ja raha tal wii!

Ja kui soldat wast sõtta weel lä'eb,
 Kust uut siis enam ta asemel saab!

Küll neiudel raske on walida meest,
 Sest sündsat ei leia nad kusagil eest.

Küll soowivad ühte, küll soowivad teist,
 Kui kõlbulist siisgi ei leia nad neist.

20. Küll mõni suur isand.

Küll mõni suur isand lööb lärmi, mis hull;
 Kui mõtled sa järel, siis on sääl just null.

Kuid siisgi ta wõtab täis kangesti suud,

Mis küsib ta sellest mis ütlewad muud,

Pää asi, kui enese mõteke jääb,

Ras mingu ta täppi, nii kudas ta lä'eb.

Kõik imestawad seda ja hüüdwad: Chee!

::: Ja, ei ma wõi muuta, sest nõnda on see. :::

Nii inetu asi nüüd igal pool näis!

Et toad on tubaka suitsu just täis!

Ka seltsides, puhwetis, suitsu aur, ning

On sagedast nii kange, et kinni jääb hing.

Nüüd koolides Jütsidel pole see uus:

Neil raamatud kaenlas ja — paberis suus!

Kõik imest'wad seda ja hüüdwad: Chee!

::: Ja, ei ma wõi muuta, sest nõnda on see. :::

Küll mõni käib läbi kõik linnad ja maad,

New-Yorki, Pariisi ja Londoni ra'ad,

King kiitleb: suurt tarkust ma uurimas käin,

Et seda siis kõigile seleta wõin!

Siis mõeldaki': „Jah tõesti, ta tarkust on täis,“

Kõik imest'wad seda ja hüüdwad: Chee!

::: Ja, ei ma wõi muuta, sest nõnda on see. :::

Kui mindakse poodi, siis tingitaks' sääl
 Nii mõnikord kaua, et kinni jääb hää!,
 Kuid kõrtsis — sääl sõnata, tafasel teel
 Kõik maksetaks' kohe ja tänataks weel,
 Kui kätte on saadud üks pudel ehk paar,
 Mis maitseb nii wängelt kui hapuks läin'd taar.
 Kõik imest'wad seda ja hüüdwad: Chee!

∴ Ja, ei ma wõi muuta, sest nõnda on see. ∴

Mees naesega armsasti kõndimas läib
 Ja kõikide kuuldes ta ütelda täib:

„Sa oled mu ingel, mu tibu, mu tui!
 Tõest', sinuta oleks ma just kui pun nui!“
 Kuid kodus — sääl kisuwad silmad nad pääst,
 Ei ole siis küsimist armust ei hääst!

Kõik imest'wad seda ja hüüdwad: Chee!

∴ Ja, ei ma wõi muuta, sest nõnda on see. ∴

Jalgratas on tõesti üks tarwilik tiib,
 Mis siit meid rutusti sinna wast wiib,
 Kuldwastitaks aga ta mõnele saab,
 Mis kõrgemad aated pääst metsa kõik a'ab':
 Kui narriwatt seljas, aumärgid ka ees, —
 Kõik imest'wad seda ja hüüdwad: Chee!

∴ Ja, ei ma wõi muuta, sest nõnda on see. ∴

Üks proua oma koerukest söötab kui last,
 Ta woodisse magama paneb ka wast.
 Kui seda sääl nägi üks kerjaja sant,!

See õhkas ja ütles: Küll see on hull jant'
 Ta tõstis ka proua ees paludes häält!

Kuid proua — ta kihutas minema säält!

Kõik imest'wad seda ja hüüdwad: Chee!

∴ Ja, ei ma wõi muuta, sest nõnda on see. ∴

Küll pidu a'al puhwelis sagedast' näeb,
 Kuis neiuke, nooruke, istu sääl täib.
 Tal' noormees sääl ostab, mis kõdistab suud,
 Küll õlut, likööri, ka weini ja muud.
 Ja neiuke tõrkub, kuid ikka weel joob —

See puna ju warsti ta palgele toob!
 Kõik imest'wad seda ja hüüdwad: Chee!
 :: Ja, ei ma wõi muuta, sest nõnda on see. ::

23. Kurb lugu on küll.

Kurb lugu on nüüd ilmas elades,
 Et laenama lä'eh tõesti iga mees.
 Häästi' elada on igal püüd,
 Ehk karjutaks' küll halwad ajad nüüd!
 Ja laenajad — need oot'wad, meel nii hale.
 Oh ütelge, kel nüüd siis wõlga pole?
 Üks kaupmees laenu abil rikkaks sai,
 Sest pood tal kaupa täis nii pikk ja lai:
 Ta elab uhkesti kui miljonär,
 Kui woolas üle rahakoti äär,
 Kuid laenajad — need oot'wad meel nii hale!
 Oh ütelge kel nüüd siis wõlga pole!
 Poesell, kui parun, uhkelt weini joob
 Ja omast suurest palgast kiitust loob.
 Ta kallimaga järgest sõitmas käib,
 Jalgrattagi tal pühiks kinki täib,
 Kui rattakauplus ootab nii mis kole!
 Oh ütelge kel nüüd siis wõlga pole!
 Küll mõni mees nii tihti trallitab,
 Et töö ja teenistus kõik hallitab.
 Kui lõpeb leib ja wiimne kopik ka,
 Siis ainult lainust püüab elada.
 Ja laenajad, — need oot'wad, meel nii hale!
 Oh ütelge, kel nüüd siis wõlga pole!
 Kord kestis kaua, terve nädal just,
 Üks pulmapidu joomine ja lust
 Kõik söögid joogid peigmees wõlgu tõi —
 Noh, tulewikus, eks siis maksta wõi!
 Nüüd laenajad — nad ootwad, meel nii hale!
 Oh ütelge, kel nüüd siis wõlga pole!

Küll kingsepp, rätsepp ja muud isandad
 Kõik aaga järgest laenavad ;
 Ka mõisnikule tuleb pangast jõud —
 Nii kõitidel on wiisiks laenu nõud.
 Ja laenajad — need ootwad meel nii hale !
 Oh ütelge, kel nüüd siis wõlga pole !

24. Kuid aaga wale see on.

Ma olen suur laulik, kes laulifid loob,
 Mis mulle suurt waewa ja mõtlemist tood.
 Mis ilmas wast sünnib, seda kuulen ja näen
 Ja sellest siis ilusoid laulusid läen,
 Kord laulan kui ööpik, kord krooksun kui tonn
 ∴ Kuid aaga wale see on ! ∴

Üts sõber ütleb teisel : „Oh kuule mind Jaan,
 Ja laena mull raha, pea maksan kui saan !“
 Tall' sõber ka laenab ja kinnitab weel,
 Et ära peab maksma just esimesel.
 „Küll maksan !“ ta wastab, „ilmaaegu su jonn !“
 ∴ Kuid aaga wale see on ! ∴

Kord kuisid neid peiult : „Oh ütle sa mull',
 Kas olen ma esime' armastus sull ?
 Siis wastas ta peiu : „Tõest', usku wõid sa,
 Et esimene oled, keda armastan ma !
 Wu süda, see seisid nii tühi kui tonn“ —
 ∴ Kuid aaga wale see on ! ∴

Küll räägitaks' palju, et naabri neid Diis
 Saab kaasa kuustuhat kolmsada ja wiis ;
 Kaks maja, hulk kraami, ka põsdu ja puud,
 Hulk lehmi, kolm kitse, kaks kassi ja muud !
 Kes teda kord kosis see elab kui von —
 ∴ Kuid aaga wale see on ! ∴

Üts peiu läks laugel' ja neiuke siis
 Teda saatis ja nuttis ning suudles kuis wiis.
 Ja tõendas : „Ma enne tõest' surmasse läen,

See? puna ju warsti ta palgele toob!
 Kõik imest'wad seda ja hüüdwad: Chee!
 ∴ Ja, ei ma wõi muuta, sest nõnda on see. ∴

23. Kurb lugu on küll.

Kurb lugu on nüüd ilmas elades,
 Et laenama lä'eb tõesti iga mees.
 Hääst' elada on igal püüd,
 Eht karjutaki' küll halwad ajad nüüd!
 Ja laenajad — need oot'wad, meel nii hale.
 Oh ütelge, kel nüüd siis wõlga pole?
 Üks kaupmees laenu abil rikkaks sai,
 Sest pood tal kaupa täis nii pikk ja lai:
 Ta elab uhkesti kui miljonär,
 Kui woolas üle rahakoti äär,
 Kuid laenajad — need oot'wad meel nii hale!
 Oh ütelge kel nüüd siis wõlga pole!
 Poesell, kui parun, uhkelt weini joob
 Ja omast suurest palgast kiitust loob.
 Ta kallimaga järgest sõitmas käib,
 Salgrattagi tal pühiks kinki täib,
 Kui rattakauplus ootab nii mis kole!
 Oh ütelge kel nüüd siis wõlga pole!
 Küll mõni mees nii tihti trallitab,
 Et töö ja teenistus kõik hallitab.
 Kui lõpeb leib ja wiiane kopik ta,
 Siis ainult lainust püüab elada.
 Ja laenajad, — need oot'wad, meel nii hale!
 Oh ütelge, kel nüüd siis wõlga pole!
 Kord kestis taua, terve nädal just,
 Üks pulmapidu joomine ja lust
 Kõik söögid joogid peigmees wõlgu tõi —
 Noh, tulewikus, eks siis maksta wõi!
 Nüüd laenajad — nad ootwad, meel nii hale!
 Oh ütelge, kel nüüd siis wõlga pole!

Rüül kingsepp, rätsepp ja muud isandad
 Kõik aaga järgest laenavad ;
 Ka mõisnikule tuleb pangast jõud —
 Nii kõikidel on wiisiks laenu nõud.
 Ja laenajad — need ootwad meel nii hale !
 Oh ütlege, kel nüüd siis wõlga pole !

24. Kuid aaga wale see on.

Ma olen suur laulik, kes laulifid loob,
 Mis mulle suurt waewa ja mõtlemist toob. ¹⁷⁹
 Mis ilmas wast sünnib, seda kuulen ja näen
 Ja sellest siis ilusoid laulusid läen,
 Kord laulan kui ööpik, kord krooksun kui tonn
 ∴ Kuid aaga wale see on ! ∴

Üts sõber ütleb teisel' : „Oh kuule mind Jaan,
 Ja laena mull raha, pea maksan kui saan !“
 Tall' sõber ka laenab ja kinnitab weel,
 Et ära peab maksma just esimesel.
 „Rüül maksan !“ ta wastab, „ilmaaeegu su jonn !“
 ∴ Kuid aaga wale see on ! ∴

Kord kufis neid peiult : „Oh ütle sa mull',
 Kas olen ma esime' armastus sull ?
 Siis wastas ta peiu : „Tõest', usku wõid sa,
 Et esimene oled, keda armastan ma !
 Wu süda, see seisib nii tühi kui tonn“ —
 ∴ Kuid aaga wale see on ! ∴

Rüül räägitaks' palju, et naabri neid Riis
 Saab kaasa kuustuhat kolmsada ja wiis ;
 Kaks maja, hulk kraami, ka põsdu ja puud,
 Hulk lehmi, kolm kitse, kaks kassi ja muud !
 Kes teda kord kofib see elab kui von —
 ∴ Kuid aaga wale see on ! ∴

Üts peiu läks laugel' ja neiuke siis
 Teda saatis ja nuttis ning suudles kuis wiis.
 Ja tõendas : „Ma enne tõest' surmasse läen,

∴ Aga ratast tema wäntab
Ja sõidad kui tuul! ∴

26. Rord elas üks peremees.

Rord elas üks peremees Puhjas,
Sel oli küll kuttur ja tops,
Kui wufises õlleklaas kuhjas,
Eiis rüüpas ta — ropš ja ropš.

Sel mehikesel oli ka naene,
Nii noor ja nägus kui nops.
Kuid polnud temagi kaine,
Waid tühendas tops ja tops.

Ja oli'd nad kaugesti klahwis,
Mees naesele mõirgas siis klops!
Kuid naesuke wastu ka plahwis,
Ja käratses: Joodil ja Jops!

Ent mees siis külleluud klahwis,
Ja wirutas wiuu ja wops,
Kuid naesuke wastu ka tsähwis
Nii kärmosti sops ja tsops.

Kuid aastad andsiwad särü,
Ja wiimaks käis lopsude lops,
Siis naesest sai närude närü,
Ja mehest sai popside — pops!

G. Dis.

27. Ringsjapp.

Maast madalast
Hans tegi saapaid juba usinast!
Ja misjugsid? Just nii kui walmis,
Et istusid just nagu loodud jalas!
Kõik kiitsid Hansu saapaid, tingi,
Ei selle wastu wõinud üksigi tingi,

„Et Hans on meister. Mis ta teeb,
See käes tal hästi figineb!“

Hans kuulis seda. Wõtku pagan!
Mits ikka saapaid teen ja jagan?
Ja toob mul tasku ainult waske
Ei, parem hakkam riide tegijaks,
Ehk rätsepaks.

See töö on lerge,
Ja toob mul koju raha järge,
Sest siis saan selget hõbedat!

Hans pani lukku naha kapi
Ja wiskas nurka pigilappi
Ja wõttis kätte käärid nobedad.
Kuid waata, luue kaitsest saiwad püksid
Ja püksi reitest jälle kaitse tütid,
Kes tüki sai ei tahtnud enam,
Ei tulnud waatama, kas saab teine tenam.
Töö lõppes pea. Hans ei saan'd waskegi
Ja hõbedast poln'd juttu sugugi!

* * *

Mis tööd sa õppin'd seda kinni pea.
Saad kasu ise, teised, seda tea,
Kui hakkad mitmeks meistriks korraga.
Siis hoia, et ei teiste naeruks saa!

Mag. Nooli.

28. Rahjulif on filmadele.

Rahjulif on filmadele
Küünla tuli tõeste,
Rahjulif ka filmadele
Küll t'e näete isegi:
Küünlad põlesid. Weil olid
Kõigil noodilehed käes.

„Laulgem weel kord! aga hästi :“
Laulumeister kõneles.

„Selle laulu sisse peame
Kõikem tundmusi panema,“
Sõnas teegi sääl pool künlaid —
Tule poole vaat'sin ma.

Sääl pool küünlaid — sääl küll nägin
Kahte filma särawat —
Kõigemata just sel korral
Minu filmi vaat'sivad :

Aga need ei pannud wistist'
Silmi maha lööma mind,
Sest ei hõõgama läin'd paled.
Saan'd ei rahutumaks rind.

Küünlad ainult olid süüdi. —
Hoidsin küll weel nooti käes,
Aga ei ma enam näinud
Widagi mis seisis sees

Sinna kohta kus mu süda,
Wootasin ma kae küll,
Aga teda waigistada
Ei läin'd süisgi korda mul. —

Kahjulik on küünla tuli
Silmadele tõesti,
Kahjulik ka südamele —
Mäete seda isegi.

29. Kojamees.

Kümme aastat juba mina
Teenin kui üks kojamees.
Olen wiiskümmend aastat wana.
Uhte omas seisuses,
Üürirahwas kõik nad rahul
On ju täitsa minuga.
Teeb ka käre mõni pahur

Tulen kohe luuaga.
 Tahad maa pääl elada,
 Katsu teisi teenida.
 Ümber käia oskan ma
 Hästi igaiühaga.

Meie all kõrtsmiku juures
 Olid mehed riiu sees.
 Suut sääl rätseppaga puurles,
 Wuud kui appi — kojamees
 Nii kui luuaga end näitsin
 Kohe oli riiul ots.
 Suudi palet tublist paistsin,
 Rätseppale mõni wops
 Tahad maapääl elada,
 Katsu teisi teenida.
 Ümberkäia oskan ma
 Hästi igaiühaga,

Ul'al elawad meil neiud :
 Hi, hi, hi ja ha, ha, ha!
 Kuulsin kisa, kära, — peiud —
 Hakate üksteist wihtlema
 Hakkate siin afnaid lõhkma!
 Winu hääl sääl käristas,
 Jäid kõik ehmatades wahtma.
 Ja mu hääl neid hirmutas.
 Tahad maapääl elada,
 Katsu teisi teenida.
 Ümberkäia oskan ma
 Hästi igaiühaga

Üksford sai üks waras püütud
 Siin Kasansky nurga pääl
 Kohe sain ma appi hüütud
 Sedamaid ka olin sääl.
 Attes tata kirjutas
 Pikku pükka temale,
 Ja siis на участоць wiisin,

Et ei pääseks eemale.
 Tahad maapääl elada,
 Katsu teisi teenida.
 Ümberkäia oskan ma
 Hästi igaiühaga.

Et ei juhtuks minul mitte
 Pahandusi ametis
 Majaraamatud kõik ikka
 Ise kirjutan ma siis.
 Kord sääl minu juurde jaatis
 Kindral toadiudraku.
 Väljakirjutada lastis,
 Näpjasin „posttinniku“
 Tahad maapääl elada,
 Katsu teisi teenida.
 Ümber käia oskan ma
 Hästi igaiühaga.

Kui ehk juhtub, et üks rumal
 Poisike teid pahandab,
 Pidage siis meeles omal:
 See kõik koerust väheudab.
 Kohe luuaga ma tulen.
 Pehmeiks teen ta kui ТВОРОГЪ
 Teilt siis alandlikult palun!
 Ну позвольте на чаетъ
 Tahad maapääl elada,
 Katsu teisi teenida.
 Ümberkäia oskan ma,
 Hästi igaiühaga.

E. Rinkmann.

30. Kilpla wolifogu.

Kilpla wolifogu tahab minna,
 Riigipäewa pääle kaebama . . .

Iga liige ajab ette rinna,
 Ülekohitu pärast karjub ta.
 Asi tähtis nõuab kas või nuttu.
 Terwe fogu talle tuge andma peab.
 Lõppu poole loota nõnda ruttu.
 Iga pörsas juba wolikogu neab.

Asi on see:

Rord wolikogu tahtis
 Tähtsaid asju läbi waadata,
 Tuli siga jekka, ümber wahtis,
 Preisidendi kõrwa istus ta.
 Preisident hüüdis: „wälja siit kasi!“
 Wiisakasti kumardades sia ees.
 Siga wastas: pole sinu asi!
 Olen siin kui iga teine wolimees.“

Rootsi keelest J. Tamm.

31. Küll on hull!

Küll on hull, kui aga wäh
 Klaasi ligi liigume,
 Müts ei jää siis otse päha,
 Winnab wiltu wägisi.
 Aga see toob alles hoogu,
 Sest et neid — näete küll —
 Kes neid aga närwad, naerwad
 Lõtte palgel — küll on hull.
 Küll on hull! ;:

Oh sina kallim, kaunim piiga,
 Sinifilma neiuke,
 Sini eespäew on ju täna,
 Miks siis jooksed eemale?
 Sini eespäew, sini taewas,
 Sini filmad, kaunim neid,
 Itka finine ja lõbus,

EESTI

3

RAHVUSRAAMATUKOGU

Täna rõõmusteleb meid
Küll on hull! ;:

See on tõsi, waarumas,
Mii meie laul kui ihe ta.
Aga teadke, süüdi kannab
Ringses laulusepaga.
Magu teised, käin, ma koe,
Aga saapad sassis mul,
Ja mu laul on päris ladus,
Aga sõnad küll — on hull!
Küll on hull! ;:

Vinetael R. Peerna.

32. Rest süda öösel tunnil.

Rest süda ööse tunnil,
Kui ilm on hingamas,
Siis ainult mõned waimud
On jala walwamas,
Sest nende töö ja tegu,
See nõuab ainult rahu,
Ja nägemata nad
Kõik olla tahawad.

Rest süda ööse tunnil
Kaud rahakapi ees,
Küll raiub, wiilib murrab,
Mees pale higi sees.
Sääl nägemata waimud,
Kes kohtuteel on kaimud,
Ta finni wõtawad —
Ja puuri tassiwad.

Rest süda ööse tunnil,
Kosalie akna all,
Paul õhtab armu sunnil,
Sest süda raske tal.
Sääl wiimaks aken awab,
Paul rõõmjalt üles waatab —

Kuid — ei tal tehtud pai,
Waid wett ta faela sai!

Kest süda ööse tunnil,
Üks wäsin'd reisimees,
Hotelli numbri jängis,
On juures mõitluses.

Sest mitu tuhat looma
Need teewad talle waewa,
Ei anna rahu tal.

Sel waelal magajal.

Kest süda ööse tunnil,
Eht siidi padjades.

Üks piigake säääl uinub,
Laud, peegel woodi ees . . .

Säääl hambad, plehid, wattid

Ja pintslid, wärwi potid,

Ring aknast naerab kuu,

Et woodis nahk ja luu!

Kest süda ööse tunnil,

Mees naene riidlewad!

Neil mõlemil on õigus,

See pärast waidlewad.

Kui aga kustub tuli,

Siis waitib nende tüli.

Ja nüüd nad wagüsi,

Kui olid ennegi!

Rahwa suust.

33 Kuule õpetaja.

Kuule õpetaja, mis on mulle waja:
Kas wõin neiukest armastada ma?

Noormees mine minust eemale,
Neidu armastad, lähed põrgusse!

Kuule, kallis ema, pean kõnelema:
Kas wõin neiukest armastada ma?

Armas poeg ja wara õnge wead,
 Kümme aastat ootama weel pead;
 Armas isa, kuule, mis ma ütlen sulle
 Kas wõin neiukest armastada ma?
 Kumal pois, mis joru fina a'ad
 Tahad kepi, wast siis keppi saad!
 Kuule Taati taewas, olen päris waewas;
 Kas wõin armastada mina neiukest?
 Seda pole tarwis küsida, —
 Tahad armastada — armasta!

Rosjegge'i järele J. Tamm.

34. Kord istus kägu oksjala.

Kord istus kägu oksjala,
 Ja neiu magas murulla,
 Säält tuli kena jahimees,
 Kes waatles neiut une sees.
 Sai neiu üles ärrganud,
 Ei kana ta siis mõelnud —
 Kütt sai sääl muju sedamaid.
 Sa kägu ole aga wait!
 Sääl lendas kägu minema.
 Sa petis neid, pead nägema,
 Mis palka see saab ilma pääl
 Kes armu wannet murrab tääl.
 Rui kägu tuli tagasi,
 Sääl nuttis neiu filmili;
 Ta oli maha jäetud nüüd,
 See oli kõik ta oma süüd.
 Sääl hüüdis kägu oksalta:
 Mits wõtsid kahte armasta?
 Eest olge neiud mõstlikud
 Ja ärge andke mitmel juud!

J. M. Sommer.

35. Kui vihma sadama hakkas.

Wikatid wihisewad

lõhnawa rohu sees.

Eääsed aga kihisewad

Miitjate nina ees.

„Tommal appi, jõudu!

Kuidas haina saap?“

„Annas Tommal põudu,

küll siis pia näep!“

Ja edasi tiiresti wilguwad,

wälguwad

need pruuniks põlenud käed.

Kuid taewa piirilt pilguwad

juba musta pilwede mäed . . .

„Tulep, kuram . . . Kuttu!

Joba käe pääle satte tsilk . . .

Ja tuleb kesk ilusad aiga —

Oh sina sunniku wihm!“

Ka puhub tuul

ja tuleb wesi

ja märjaks saab leiwakott puul.

Rahwas aga tuuekesi

on kihinal,

lahinal

tööl.

„Saadu, saadu! Mis matat sa wief!“

käib peremehe hääl.

„Nä' eski, et om haina iel

ni pal'lo luha pääl!“

„Kes sääl palas?“

wenitab sulane,

„Ei midägi —

küll saap sedägi!

Niga rikkas minnä küllalt

Anna wiskü rupla pääle,

ehk muidu ma treigi!“

„Suhan, kurat . . . kos ja läät?
 Tule tagasi — poole toopi saat“
 Nä, on ää,“ wenitab sulane.
 „Küll ma wiel 'treiki mõista.“

Ja sadab ja sadab
 test ilusad heina aega . . .
 Kuid libe on töö, et auurab seljas,
 Et ei saa ümber kaeda . . .

„Perena'aene, perena'ane: tsia seiwa
 mul leiwa-kotti!
 Ja lamba mõtsa weiwä
 mo särgi-tükü!“

„Oh sina heldene aigl
 Ega's nüüt muud ei ole
 kui ennegi ka'ho ka'ho pääle!“

„Ai, ai, ai!
 Tsia weiwä
 eski leiwä . . .
 Ei saa süüwä,
 nüüt wiel lüüwä . . .
 Perena'aene, perena'ane . . .
 . . . Uu-uu-uu . . .

„Küll umma aja!
 Ega pelgä enämb
 karja tsurägi kedagi.
 Nä ku' mina kaswi ja olli
 ku's sai pessä!
 Oh sina taiwane Etsä!“

Tuleb aga tuleb
 ühewalt märga . . .

„Tommäl appi! Tõudu!“

„Mes sääl wiel Tommal!“

Nõõ, kurat, nõõ!

Egas päiw wiel otšan ei ole . . .

Nõõ, nõõ!“

36. Laulja needmine.

Sääl endisel ajal seisnud on kole kuulus kõrts,
 Rüst woolas wälja wiina ja woolas õlle-kõrts.
 Ei hallikaid ei aedu olnud ümber tal,
 Kuid ruumi joodikutel ol' küllalt leti all.

Ja kõrtsi papa ise, paks lohwa ladna mees ;
 Ei aga laulu, mängu ta sallind kõrtsi sees ;
 Ta mõtleb ainult seda, kuis õitseks tema tõug,
 Ja sõimu sõna loobib, kui lahti jääb ta lõug.

Kord sinna suurde kõrtsi läks rõõmus laulja paar :
 Üks oli päris pois'le ja teine wana waar ;
 Noor laulja kannab kannest ja õitseb nagu lill,
 Kuid taga lonkab wana ja käes on lõõtsapiil.

Waar ütles nooremale : Nüüd ole tragi saks,
 Sest kole, hirmus, paha, on wana kõrtsi paks !
 Ei aga hirmutada wõi meid ta wänge wiis,
 Sest kui ei lase mängi, me' läh'me ära siis.

Noor laulja wõtab kandle ja tõmbab tikuga,
 Ning iga ühte südant see täidab ikuga ;
 Ja kandle kõrwu lääksjub ka wana lõõtsapiil
 Nii imeilusaste. Waar ütles — tõmba Will !

Ja selle kõrwa laul'wad nad ühe häälega :
 „Oh Margareta mahe“ ja „Kallis Klaara sa“ ;
 Ning „sawikoja polkat“ nad mängwad mõnuga,
 Ja wiimaks wiirutawad nad „Tartu tantju“ ka.

Kõik kõrtsiliste kari on waike nagu haud ;
 Ja hoopis unustatud on ära leti laud :
 Ning kõrtsinaese silmad ka läikwad pisardest,
 Ta mõtleb enda meeles : Mis tuleb wälja sest !

„Te'e narukaelad, narrid, mu naest mul petate !“
 Nii kõrtsimees nüüd karjub, sääl kole wihane,
 Ja nooremehe finni ta haarab harja seest.
 Lööb ninast were wälja ning kujuk nõõbid eest.“

Kõik kõrtsilised kadun'd on ära hirmu sees,
 Et tuunistajaks olla ei tahaks kohtu ees.

Siis wana wõtab noore ja kandle kiiruga
Lääs läwest kohe wälja ja pistab punuma.

Weel wärawa ees wäljas, jääb seisatama ta.

Sääb wõtab lõõtsapilli nii kaunis kõlawa,

Ja kraawi pori sisse ta puruks põruiab,

Ja hüüab siis nii waljult, et kõiki kohutab :

„Ma hüüan häda, häda sull' wana kole kõrts,

„Sul wesinegu wiinad ja lõpku õlle kõrts!

„Siit ärgu keegi kuulgu üht laulu, pilli häält,

„Waid sõim ja poiste kära, see kostku wälja säält!

„See mäsšagu nii kaua, kui kroonu ütleb; ei!

„Ta kõrtsi kinni paneb kord kõrge politsei!”

Nii hüüdis laulja leinal, nii sündis selle päält,

Kõrts pandi pea kinni ja puhwet kadus säält,

Kus enne õlu asus, on hiired asumas,

Kus wiina, napsi lasus, on kärpsed kasumas.

Ja kõrtsi ütsgi enam ei nuta taha jääi,

Noh, waad'ke, auusad saksad — see laulja neediw hääl!

G. Dis.

37. Liikwa.

Nüüd tulõ üts kurb ja halõ jutt :

Üte kuulsa tütriku kosi!

Sell otša een olli torre tutt,

Ja esi ta õgõw kui ofi;

Ja illus ta olli nigu pilt,

Ning juusse täl pehme nigu wilt,

Ent sõski ol' täl üts wiqa!

Es putu ta paiost, et lonjaku ta,

Naliwkat es läpe ta juwwa,

Neid tõistele ette tasše ta,

Kui wäimehi püwmeti puwwa;

Ent kui ta sõs ihu ütfinda jäi

Ja kapi wõtmile manu sai,

Sõs läts ja lõmpše ta — liikwat!

Ta esä küll ho'at: Oh tütreke,
 Oh kuulõ, oh kuulõ mu juttu!
 Kui tahad sa minna mehele,
 Sõs liikwat ei tohi puttu!
 Sest tulõ mõni kosja kandidaat
 Ja sina sõs lõhnat nigu waat.
 Ei olõ sõs üttegi sehwti!

Ent tütar ei hooli tost sugugi
 Ja naarse: Pappa, to om jo lori
 Sul tundmata om to lugugi,
 Et esä omo last ei söri!
 Ma illos ole just kui pilt.
 Ja juusse mul pehme nagu wilt,
 Sest mehele saan ma nigu napsti!

Ja sõs tad nägi üts mõistlik mees
 Kui preili patseerimast tulli,
 Ja et tal naesewõtmine olli ees
 Sõs sõa tal äraki sulli!
 Tal sõamen sündu nigu tsust,
 Ja mõtel: tu passis mulle kui ruff,
 Olõs wõtta ta õigõ ära!

Noh toda to tütrik nakas ankima nüüd,
 Egaß jäta enam ilmaßgi maha,
 Ja poisil om ollu tu sama püüd,
 Sest tütrikul ollu ta raha!
 Nii umbes katsakümne tuhande wõrd,
 Ja olõs weel kümneid ollu katsgi kõrd
 Sõs olõs ollu üts miljon,

Nii uhkest to asi neil edesi läts,
 Arm õitßes kui sibul ja sifur,
 Ent sõomata siisgi jäi pulma päts,
 Sest wahalet tulli üts wikur:
 See oli üts wäikene wingerpuss,
 Ent wiimate saie tast kollõ suur uss,
 Kes ai näide asja kõit lorri.

Rõrd tütar üffinda kodu jäi,
 Sest mamma läts mäele kajatfi,
 Ja kui ta nüüd kapi mõtmo kätte sai,
 Siis tõmbas ta pudeli platfi:
 Ja esmalt heeringat ala sei,
 Ning perast sös liikwat ta pääle jõi,
 Kui kuulse ta äkitsest kARRA.

Seh, peigmees johtu täl pääle just
 Ja haaras kinni oma kalli,
 Suud pruudile anda täl oli lust,
 Sest süda nii sügal ja palli;
 Kui suu sös pia su man sais,
 SääL pruudi suust tuli liikwa hais,
 Nüüd peigmees hirmuga plagama pand,
 Es tihka enam taadegi kaia,
 Ta jalule agu teedä and,
 Ei wõi me enam siia jäia:
 Kon tütriku man om liikwa hais,
 Kes poisß weel täl ka man siis sais,
 Sest katsume siis parem pühki.

Ning läts ja jäi, es enam tulgi ta,
 Nüüd tütrikul tulli küll tuist,
 Ta iffi, röötsse rabeli ka,
 Ja pesse passe, kui puist!
 Es katsu enam heeringat ta,
 Es läpe lõmpi liikwat ka,
 Ent peigmees sösge es tulõ

Nüüd tütrik kurjas läts kui kass
 Ja wõtse kolmkümment tikku,
 Ning sös sai wõetud kohwi tass
 Ja tikku paudi sinna likku.
 Ja seda leeme ta jõi ja kooli, sai maetus sääl,
 Üts ööpik weel hüüab ta awwa pääl:
 Oh tütarlatsed ärge lõmple liikwat,

38. Loll Ants.

Ants läks furd pühal, furd pühal läks Ants,
 Ta tahtis tantfi, jah tantfi üks tantz.

Ants läks furd pühal, furd pühal läks Ants,

Ja naabri Viisuga tantfis üks tantz.

Ja siis Ants, Ants pole loll,

Ta tantfis säääl kui päris hull,

Viisuga ta tantfib hääst,

Ta mõistab iga tantfu pääst.

Ants läks furd pühal, furd pühal läks Ants,

Ja naabri Viisuga tantfis üks tantz.

Ja siis muusikandid löiwad lustilla

Heideldum, heideldideldum,

Antfu süda paisus soojalt tuffuma,

Heideldum, heideldum,

Üks, tats kolm uhtsahtsa.

Tuiskab tolm,

Soiab Viisud nii kaenlassa

Viisu süda saab soojaks ka

Ürgab pil, uh!

Lustilla, juh

Ei see Ants ei ole loll.

Löppenud tantz,

Viisu ja Ants

Könniwad teel,

Mures neil meel,

Oh miks ei tea

Mis oleks hää,

Kui könnin Viisuga,

Meel mul nuffer 'na: mötles Ants,

Ma Viisult küsin: mötles Ants

Küll ta mul' ütleb, mötles Ants,

Viisu on iu tark ja nii wirt,

Kui kena wäike nirt, mötles Ants,

Viis ütles siis: armas Ants,

Ka minul wiis, armas Ants,

Kui kõnnin ma, armas Ants,
 Siin sinuga, armas Ants,
 Veel möllab rind, armas Ants,
 Kui torlaks pind, armas Ants,
 Küsi nüüd, Ants, teiste käest,
 Ei tea omast wäest,
 Ja teisel pühal, jah pühal läks Ants,
 Ja naabri Viisuga tantsis üks tants.
 Ja siis Ants, Ants pole loll.
 Ta tantsib sääl kui päris hull,
 Viisuga ta tantsib hääst,
 Ta mõistab iga tantsu pääst.
 Ja teisel pühal, jah pühal läks Ants
 Ja naabri Viisuga tantsis üks tants.
 Ja siis muusikandid lõiwad lustilla :
 Heidelbergum, heideldideldum,
 Antsu süda paisub soojalt tufsuma.
 Heidelbergum, heidelbergum !
 Üks, kaks kolm, uhtsahtsa !
 Tuiskab tolm,
 Hoiab Viisut nii kaenlassa,
 Viisu walu kaob korraga,
 Antsul on, uh ! terwed luud,
 Ah, annab Viisul lasti suud,
 Didel, dideldum ::
 Ei see Ants ei ole loll,
 Dideldum, dideldum ::
 Ants pole loll !

H. v. J. M. Sommer.

39. Lõpuks tants."

Kus on näitemäng ehk kontsert ja weel „lõpuks tants“
 Sinna tõttan ka mina, ütleb meie Ants, ::
 Olgu näitemäng ehk kontsert need ei kutsu mind,
 Tantsu pärast lähen teele, sellel suurem hind. ::

Kontserdil ja näitemängul mõnda kuuled, näed.

Tantsides löön aga mina neiu ümber käed. ∴∴

Kind sääl puudub rinna külge, jala külge jalg:

Süda peab rõõmu pühi, õnnel õõgab palg. ∴∴

Mäng ja laul need meelest läewad, tants ei meelest läe!

Eks ma teda unes weelgi sagedasti näe. ∴∴

Kontserdi ja näitemängi kiidab kooli Prants,

Minu õnn ja minu lõbu, need on „lõpuks tants.“ ∴∴

J. Tamm.

40. Linna neiud.

Kui kiidab ilm ka lihtsat meelt

Mis neiukestel, kes on maalt —

Ma kiidan linna neiusi

Mul meeldiwad nad „hirmjasti.“

Seft neiud, olgu linnas, maal,

Neil puudub ikka armu nool. —

Kuid armastuse asjus just

Nad lähwad lahku sagedast!

Kui õhtu tunnil pimedal

Üks herra pakub saatjaks teel,

Ma ei neiu, sõnal ägedal

Siis käsib koristada eelt.

Kuid linna neiult kuulda hüüd:

„Jah, tulge, minu armas nüüd!

„Ja kui teil pole meele wastu

„Siis palun teid ka tuppa astu:“

Kui armastuse asjus wast

Maal tehtaks katseid ka;

Ei siisgi ühte musukest

Sääl enne pulmi saa.

Kuid linna neiud teisiti,

Ea ütleb julgest, selgesti:

„Siin huuled, Willem musuta

Nii kaua kuni tahad sa,“

Maal leitaks ka, et „tsifusnett,”
 Ja näitust mindaks vaatama
 Kui väike sõnake „ballet” —
 N’ab neiu punastama.
 Sest et „triko” — kleit lühike —
 See nende meelest patune. —
 Sinna neiu mõtleb lõbusalt:
 „Illa selgesti ja lühidalt!

Rahwa suust.

41. Margareta mahe, lahe.

Margareta mahe, lahe,
 Nasta seitsmeteistkümmne!
 Oma iluduse läbi
 Kimbatust tõi mitmele.
 Margareta on kui tuike waga,
 Ei ta nõua ial armu taga, —
 Ei ta mängi armu tulega,
 Mille läbi lahju tall’ wõiks juhtuda.
 Korra, ühe suwe pidul
 Margaretat tundma sai
 Noormees Juku, kelle meelde
 Tema kuu jäädwalt jäi.
 Margareta on kui tuike waga jn.
 Margareta iludusest
 Juku hing sai nõjutud,
 Aga tema armu tunded
 Ei saan’d ial wastatud.
 Margareta on kui tuike waga, jne.
 Juku kurwastab ja leinab.
 Juku norgus pääga läib,
 Juku on kui päris haige,
 Sest ta hing kui kadund näib.
 Margareta on kui tuike waga, jne.

Aga ükskord ometegi
 Juku lootus täide läks —
 Onn, tal wiimaks Margareta
 Südame ja musu tõi,
 Margareta polnud tuike waga,
 Sest ta süda nõudis armu taga;
 Minult naljapärast mängis ta
 Juku tundmuste ja armuga.

42. Musu äpardus.

Kallimale tahtsin ma
 Musu anda salaja,
 Aga musu tabades
 Damp sääl laual kolises.
 Ema kuulis jeda häält
 Trehwas meid siis musu päält
 Ja siis näitas näpuga
 Tütart ähwardades ta.
 Selle pääle neiuke,
 Nagu wähe pahane,
 Et ei mõistnud musu ma
 Temalt wõtta salaja.
 Aga armas neiuke,
 See on auuks weel minule,
 Et just musu wõtmises
 Ei ma ole osaw mees.
 Oleks musu wõtmise
 Tuttaw ammu minule
 Seda oleks pidan'd ma
 Teiste huultelt õppima.

M. Neumann.

43. Mis see siis on.

A. Mis jee siis on, ::
 Mis sul on kuue taskus?

Ons õlu pifas plastus,
 Bõi monopol?

B. Oh armas kallis sõbrake,
 Kui tahad näha saada,
 Mul pudelis ei ole muud
 Kui selge limonad!
 Ma selle sulle kaasa tõin,
 Et leplik oleks ja,
 Et pisult pikalt juhtusin
 Ma wäljas wiibima.

A. Mis see siis on, :::
 Et punane su nina —
 Wist oled täis kui tina,
 Sa petša said?

B. Kui preilid pidul' lähewad,
 Siis põski wärwiwad
 Ja seda tempu minule —
 Dn õpetanud nad.
 Kui pidul' laulma lähen ma,
 Siis põski asemel
 Wa tõmban wärwi nina pääl',
 Et mõjuks küll ja küll!

A. Mis see siis on, :::
 Su keel on pehmeks läinud?
 Wist oled sina käinud
 Seal „Tambolas“?

B. Roh, ime ikka, ime küll,
 Sa seda jama ei tea,
 Et pehme keel on peenike,
 Nii üks ja ka hea!
 Waat' kadak'jaksjad räägiwad
 Ka pehmelt ikka nii
 Ja sellepärast räägin ka
 Nii pehmelt minagi.

- A. Mis see on, ,:;
 Sa waarud siia sinna?
 Ei õigesti wõi minna,
 Sa sammugi!
- B. Oh armas, kallis sõbrake,
 See asi on küll hull,
 Süüd aga selle juures
 Tõest küll ei ole mul:
 Waat' maailm on ju ümarit
 Kui lõngakera just,
 Ja sellepärast näedgi
 Mu juures kaldumist:
- A. Kas see mõni limonad,
 Mis on nii wänge, kole,
 Ei limonad see pole.
 Waid alkohol!
- B. Ei wõi alkoholi's ted' tõst'e
 Nüüd enam nimeta',
 Sest tema nimi muutuma
 Peab ühes ajaga:
 Ta laulu-, ratta-feltsidel
 On üürimaksja nüüd,
 Sest „feltsi üürimaks“ ted'
 Peab kutsuma me häüd.
- A. Mis see siis on, ,:;
 Et sul on lõbus tuju?
 Ja nagu naljakuju
 Sa seisad just.
- B. Waat', palju kenaid neiuseid
 Mind waatawad kõik sääl
 Ja mitte üksigi ainuke
 Ei waata sinu pääl!
 Sest rõõmustan ja loodan ka,
 Et nüüd wist naese saan
 Ja selles mõttes pubeli
 Ma tasku paigutan.

44. Witte üks maik.

Meil wanasti käidi eht särkide sees,
 Kus enne haagid, on nõõbid nüüd ees,
 Nüüd waata üht herrat, kes uulitsal teel,
 Kuis kõrtind end kokku, prill filmade eel.
 Üht sõna mis ütleb, on kindel kui pant,
 Nüüd luuletab samuti rikkas kui sant,
 Ja wanaste oli elu nii tafa ja wai.
 Kas on nüüd ka nõnda? Witte üks maik!

Meil wanasti auustati wanemaid ka,
 Nüüd wanemad lastest ei jagugi saa,
 Waat' isa nüüd orjab, teeb libedast tööd,
 Muus pojute kõrtsis joob päewad ja ööd;
 Siis tants oli tafa ja waga oli mäng,
 Nüüd hüpataks nõnda et jalast kaob kang,
 Kell kümme siis oli kõik tafa ja wai.
 Kas on nüüd ka nõnda? Witte üks maik!

Ja wanasti tüdruk oli wirge kui nirk,
 Nüüd magab ta kauem, ei poolest nii wirk,
 Ja läheb ta wälja, siis juttu ta a'ab,
 Hää on, kui lõuneks ta tagasi saab.
 Ka wanasti oli neil habe nii hää,
 Nüüd määritaks pool naela wiski tal ä'ä,
 Ja wanast oli kõrts üks lõbude paik,
 Kas on nüüd ka nõnda? Witte üks maik!

Ja India rätid, mis kaugelt tõi laew,
 Meid Tartust saada ei ole nüüd waew.
 Waat' wanaste linased riided kõik hääd.
 Nüüd mäsfitaks willasse jalad ja pääd.
 Kus wanast ka joodi, see makseti säääl,
 Nüüd nõutakse üksi rehnungi pääl?
 Ka kõrtsis siis joodi nii tafa ja wai.
 Kas on nüüd ka nõnda? Witte üks maik!

Meil wanaste mängiti rõõmude wäes,
 Nüüd käätsub maal kõigil lõõtsapill käes,
 Hääst laulsiwad lauljad kontserdi sees,

Nüüd sagedast karjuvad kuuljate ees.
 Ka wanasti krooniti laulikuid aul,
 Kas tehaks' nüüd nõnda meil näitku see laul,
 Sest küsin ma: kas on meelt mööda, ta wai?
 Roh, eks ma ütelnud, mitte üks — wai?
 M. Lembit.

45. Mu neiu on pahane.

Mu neiu on pahane	Tal feha nii jäme
Ja nuker kui nott,	Ja lõual suur lott.
Sest et ma nii waene	Mu neiuke wastu
Kui kiriku rott.	Tal wadis kui rott
Kui kosjas tal käisin.	Sest Dtil on raha
Siis: „wälja pankrott!“	Täis kole suur kott.
Ta karjus, sest kerge	Ja minake pahane
Mu rahade kott.	Ja nuker kui nott:
Ja sisse siis sammus	Küll ilmas teeb imet
Sääl Driku Ott,	Suur rahade kott.
	G. Sis.

46. Marile.

Marist saab mull' marja tooja, kaste,
 Marja tooja, karjas käija,
 Soost soostrate wedaja,
 Arult härgade ajaja
 Mari tõi marjad maulta maalta,
 Fõhwikad üle jõgede.
 Kurg aga jäi siis kuulama,
 Wares aga jäi siis wandumaie,
 Harakas aru pidama.
 Annaks jumal tütarlapsed,
 Tütar wiialse mehele
 Siis aga hõrga tapetakse,
 Lauku lehma lahitaakse,

Siis aga kurg saas lere täie,
 Harakas saab hamba täie,
 Wana wares watsa täie.

Rahwa suust.

47. Mõisa peretoas pingil.

Mõisa peretoas pingil
 Istub kõõgi Liisake;
 Kuab sukka ja säääl juures
 Lauab waljuste.

Mul ei ole ühtgi peind,
 Üksi ilmas olen ma!"
 Korraga säääl tutsar Kaarel
 Tuleb tупpa ka.

Kaarel istub pingi pääle.
 Üsna Liisa kõrwale,
 Ütleb: „Anna mul üks musu
 Kallis Liisake:

„Mis sa mõllad, jäta maha.
 Ära hakka hullama!
 Mine parem oma tупpa,
 Ära magama!"

„Si mul tule enne uni
 Kui jult musu saan —
 Oh, kui teaksid Liisakene,
 Kuis sind armastan!

„Küünla päewal teeme pulmad,
 Kas ei ole nõnda see!"
 Ütleb Kaarel ja siis hakkab
 Kaela Liisale. —

Liisake ei enam lausu
 Kaarli wastu sõnagi —
 Kaarel kümme musu annab,
 Talle wagusi.

Kümme küünla päewa läinud
 Mõõda juba ammugi;

Aga Kaarel pole mõtnud
 Liisat ometi.

Kui ei oleks tulnud talle
 Sepsa Jüri kosjasse,
 Oleks praegu wana tüdruk
 Wast weel Liisale?

Kutsjar Kaarel aga ilka
 Poissmees nagu ennegi;
 Kõigilt mõisa tüdrukutelt,
 Wõtab musufi. —

H. Schmalz

48. Meie Manni.

Meie Manni laitis ära
 Väinud suwe iludust,
 Laitis maha päewa tõusu
 Ja ta taewa sinamist.

Meie Manni laitis maha
 Metsasalga mühawad,
 Laitis ära linnulaulud,
 Diekesed õitjewad.

Kuid ma tean seda põhjust
 Miks ta suwe laidab nii:
 Teda peig ei tulnud waatma
 Suwel ainust kordagi.

Taewas teab, mis sünnib siis weel,
 Kui ju paugub pakane,
 Ja me Mannile ei tule
 Igatsatud armule. . . .

Juba õues kange tali,
 Ruud kõik härmas seisawad,
 Akna ruudud külmetanud,
 Toa seinad raskuwad.

Vina rabamise juures
 Mehed läsi puhuwad.

Kõikidel meil külmapärast
Seljas soojad kasutad.

Minult meie Mannikene
Wäljas kerge riidega.
Jookseb aida, lauda juurde
Wahel palja päaga ta,
Ütleb, et ei olla külma,
Kiidab talwe ilusaks,
Härmatanud pnude oksi
Villetesteks nägusaks.

Meie Manni käis ju eila
Peiu seltsis lugemas,
Ja me talus on nüüd pea
Kõõmsad pulmad tulemas.

Las ta minna, mingu pääle.
Mingu ära mehele,
Muidu ta weel segab ära
Ka me kena kewade! . . .

D. Grossschmidt.

„Mikall ilmub kepiseadus?“

Käästa Hein ja Tuisu Toomas,
Wõimumehed wallasja,
Käisid tihti kõrtsis joomas
Wõne topsisõbraga.

Üks neist kilter, teine tubjas
Olid olnud wanal a'al,
Olid kepimehed kuulsad,
Kuulsad terwel Tartumaal.

Külapoiste patukawa
Täitiz mitmet laadi süüd —
Ei sääli aitnud enam lohus,
Manitsus ei mingi huüd.

Toomast, Heinu „saksa kambris“
Kõrtsis aru pidasid,

„Ahwukaati“ palwekirja
Sepitseda palusid.

„Ahwukaat“ — ju hästi windis —
Hakkas kirja tegema!
Määris tunni, rüüpas teise —
Biskas wiina meestega.

Palwekiri wiimaks walmis —
Wehed koju pühktsid,
Teisel päewal wedruwantril
Kiia poole rühktsid.

Kuberneri kantseleisse
Aralt astusiwad nad,
Tuhat lord küll kummardasid —
Kuis ja muidu läbi saad! —

Meestelt palwekiri wõeti,
Anti kubernerile . . .
Kuberner a'as filmad suureks
Korts tal kerkis fulmule.

Käskis meestel tuppä tulla,
Päris järel' kõigiti,
Mits nad lepi-digust tahtwad,
Ihunuhtlust tagasi.

Toomas, Reinu kooris kostsid:
„Kahwas hukas meie maal!
Joob ja põletab ja tapab,
Warastab ju päewa a'al.

Minult lepp — see mõjuw rohi —
Taktjutajaks oleks weel:
Wangistusjest pole kasu,
Olgu wast — kui Siber eel.“

Ülem kuulas, kuulas — sõnas,
Ja siis kostis meestele:

„Ihunuhtlus ammu kadund,
Wõimata mis nõuate!“

„Kahju, kahju!“ kaebas Toomas,
„Kahju!“ kurwalt lordas Rein;

Pisarad neil seisid filmas,
 Palgelt paistis kurptus, lein, . . .

„Kas siis ühtki parakrahwi?!
 Seaduses ei olemas.

Millega wõiks witsul trahwi?!”

Meeeste huultelt kõlamas.

„Parakrahwi!? Witsul trahwi?”

Kärkis ülem kurjaste,

„Mehed, mängite siin ahwi —

Minema siit kasige!”

Kantsleis kaks ametnikku —

End'se aja tudengid —

Ujasiwad salajuttu

Pääs neil walmis wigurid.

Teendrite nad kõrwa sisse

Sofistafid midagi,

Ise aga kõhtu hoides,

Maesid kas wõi pikali.

„Tulge, wahwad Eesti wennad,”

Rutsus mehi teendri hääl,

„Siia tупpa kepiseadust,

Parokrahwi saate sääl.”

Mehed läfsid, kauaks jäiwad

Sinna tупpa tulkuma . .

Kotta kostis nagu kisa

Däbi witsa wuhina . . .

Kisa waitis, uks end awas, —

Mehed wälja tormasid —

Suulhed sasis filmad märjad . . .

Uulitsale ruttasid.

Küla poisid — suured foerad —

Toomalt, Reinult päriwad :

„Koh, kas ilmub kepi-seadus? —

Rein ja Toomas waitiwad. . .

50. Näidsit Mari.

Näidsit Mari noorukene „Jäta maha hullamine,
 Pühib tare wihaga ; Muidu ma löö wihaga.“
 Pere poiga Beetrikene Balles wasta Beetrikene :
 Kas naljatelema : „Willes nii lööb wihaga ?
 Näidsit Mari noorukene Marikene, marjukene,
 Rängest ahwardellema : Parem löö mind armuga ?

J. Weitzenberg.

51. Naljatas segalaul.

Isamaa hiilgawalt pinnalta paistab,
 Diedeldum, diedeldum, diedeldum,
 Mu kallis Tiiu saun. :
 Säält ju mu kullake paistab su maja,
 Nii upakil, nii ripakil !
 Kas mälestad, kuis ma sind armastan'd
 Nii rängaste, haledalt ?
 Kas mäletad, mill sinu sauna õues —
 Ma wenelastest sain ümber piiratud !
 Kana sest ju ! :
 Kell wist oli kaks, kell wist oli kolm,
 Kui käis sind waat'mas üks teine kelm,
 Suure armuga, :
 Aga ka minu meel jääb sulle armuga,
 Truuks weel, jah truuks üürikeseks !
 Omas noores lapse põlwes,
 Waga isa filma all,
 Olin mina tepsu löömas
 Wäga rõõmus Gestimaal.
 Siis sõitsin Nõmmele,
 Wahest ka Wiimsele,
 Wõnikord merele,
 See waga isa filma all.
 Ma sain küll jännata
 Ja palju rännata,

See rõõmsa seltsiga,
 Mii mõne neiuga palju!
 Müüd mokas nüüd!
 Isa ei salli mind,
 Mein ei näe mind,
 Surm ka ei wõta mind
 Oh kus ma jään!
 Di trallalla, ma lähen kroonut teenima.
 Mu'ft saab üks soldat, wahwa sõjamees.
 Siis on mul mõõk ja mõõga koda,
 Weel püss ja püssi otsas oda?
 Siis maailm kohtub minu ees,
 Müüd olen ma põlgtud!
 Siis maailm kohtub minu ees,
 Et olen soldat русскія mees.
 Wind näewad neiud, need русскія neiud,
 Wene neiud mind.
 Mu'ft saab üks soldat,
 Üks soldat русскія молодець!
 Siis tantsin ma rõõmsalt üks Wenemaa tants
 Siis teeb Wene Настья mul mõnigi tants,
 Zuku, o Zuku! ä' mölla liiasti :::
 Mu душенька му Настья,
 Las' weidi nalja teen;
 Kui sead end liiga peruks,
 Ma warsti ära läen.
 Siis istume me sääl,
 See pehme sohwa pääl,
 Siis kõlab laul see pehme sohwa pääl,
 Siis istub sõjamees see sooja sohwa pääl :::
 Ja hüüob hõisfassa! see sooja sohwa pääl!
 Siis istume me sohwa pääl
 Ja hüüame: hurra!
 Siis tuleb mu meelde mu Liiu saun,
 Ja süda see paisubgi sees.
 Ma tahaksin rännata sinna,

Rust leian ma Tiukest ees. ∴
 Siis rändan ma rõõmasti
 Ja marsin mina kodu pool'
 Kepp käes ja fenasti kõnnin ma kodu pool.⁷
 Hõissa siis tralliga ja trallal
 Hõissa süda ka,
 Tiut vaatama
 Kõju rändan ma. ∴

U. p. J. Suwiste.

52. Müüd pangu maailm tähele.

Müüd pangu maailm tähele,
 Kui rätsepad end kiitwad,
 Et nende läbi tänini —
 Weel maa ja taewas seiswad.
 Nad teewad suurt ja rasket tööd
 Neil pole rahu päewad ööd.

Need meistrid meie oleme
 Kes targasti kõik teewad ;
 Kui lõikame ehk paikame
 Siis käärid käes tulid lööwad !
 Kõik ihu ehted ilma pääl.
 Teeb rätsepate käär ja nõel.

Kes tunneks saksa santonidest
 Kui rätsepaid ei oleks ?
 Kes wõtaks mütsi wüürsti eest,
 Kui nende nõel ei õmbleks ?
 Nad käiwad perest peresse
 Ja aitwad paljad riidesse.

Üks peenem rahwas oleme
 Ja kõrgem kui kõik teised,
 Ja peenike on meie töö,
 Ka terged meie kombes ;
 Keel lobiseb ja käsi käib,
 Jalg kõmpsub ja suu maiust sööb.

Kui kangas ette tuakse,
 On perenaene mures ;

Paar küünart ilka „puuakse,”
 Baast langeb raima juures.
 Mis üle kääri kukub säääl,
 On tarwis mütsi westi pääl.“

J. W. Jansen.

53. Nali nalja vastu.

Ühes tohas mõisa härra
 Baemas rahvast mitme wõrra,
 Iga päew ta lastis pekka,
 Ja ta rängast trahwi maksa,
 Raestel' ei ta annud asu,
 Tüdrukud ei saand t'ast rahu
 Küll ta oli häbemata,
 Tige õel ja pesemata.
 Sagedast ta oli purjus,
 Igaüht ta sõimas lurjus!
 Kord t'al juhjus kena nali,
 Mis kõik pärast ilmsiks tuli
 Herra sõitis saani sees,
 Kats hoost t'al olid ees,
 Kutsar istus puki pääl
 Mis siis paremat on weel? !
 Killawoor säääl vastu tuleb —
 Herra karjub, wiha põleb.
 Lumi kõrwas sügaw wäga
 Koormad olid tee pääl aga;
 Kui need mehed ei saand kõrwa,
 Sülgis herra tuld ja tõrwa,
 Wandus, kargas saanist wälja,
 Ei säääl enam ole nalja
 Andis meestel joonelt kaela
 Oma pitka piitsa paela.

Nga pagan wõtku lugu,
 Jäneseid need polnud sugu,
 Tõmbasid taa röötsakile,
 Andsid hästi pükste pääle.

Herra kutsar't appi karjus,
 See ehk wähe oli purjus,
 Ütles hobused ou perud,
 Jätwad maha paljad kärud,
 Sest n'ad kartwad seda kära,
 Ripuwad ju lõhk'ma ära,
 Sest neid pean kangešt' hoidma
 Wuidu peame jala käima.

Kui saan'd herra oma jao,
 Ja nüüd tulist sõitis toju.
 Andis tee pääl kutsarile
 Rubla raha selle pääle,
 Et ei loriseks ta wälja.
 Aga kutsar tähtis nalja:
 Kõik said kuulda tema läbi
 Herra pidi kandma häbi.
 Päälegi weel reie kärnad
 Tülitasid uhket herrat.
 Küll need pärast paranesid
 Herra meelt ka parandasid.

Rahwa suust.

54. Sõtsule.

Taadi ratas, eide ratas,
 Wanamoori woki ratas
 Hakkab warsti weerlema,
 Winu teha keerlema
 Küll kena liikuda,
 Utsahtsah liikuda,
 Et taga tuhk ja tolm,
 Ilka üks tats kolm
 Tuie mind sa õpetama,
 Ribu nägus neiuke,
 Tule tantsu lõpetama,
 Olen peene peiate!

Dr. R. A. Hermann.

55. Oh sedit elu ja õnne.

Oh sedit elu ja õnne,
 Oh sedit pidu ja põlve!
 Oh sedit lusti ja rõõmu,
 Torupill kui kutsus meid tantf'ma
 Trillalla, trallalla,
 Pane pulma jalg alla,
 Võta pill siis kätte
 Ja astu meie ette!

Sinul on küll ilusad filmad,
 Minul on veel haledam süda
 Käte peal tahan ma sind kanda,
 August musu ka sulle anda.

Kas kodu parem,
 Kes kodu näeb,
 Kes kodu kuuleb,
 Mis süda luuleb!

Sinisuka meistri me' poega,
 Puna pärga talu me' tütar,
 Meist saab siis wiimaks üks paar,
 Kandest saab siis wiimaks üks paar.

Uht-saht-sah, uht-saht-sah
 Olet's mina selle kena neiu
 Armu kallid peiu.

Ilust pulma-pilli ja tantfu,
 See on kõige rõõmsam siin elus

Siir hüppas, kass kargas,
 Wana karu löi trummi,
 Kirp atnast välja,
 Nahkpüksid jalga.

Rahwa suust.

56. Kaera Jaan.

(Wõnnu keelemurdes)

Kaera Jaan, Kaera Jaan,
 Ei tulõ wällä kaema: ;:

Kas om keswä (odrad) keerulise
Kaara (kaerad) katja kandilise ! ::

Kaara Jaan, ai Kaara Jaan
Mi tule wällä kaema ::

Kas om kikas (kuff) kaiwu lännü 31
51
Kaara Jaani wällä toonu ! ::

Kaara Jaan, ai Kaara Jaan,
Mi tulõ wällä kaema : ::

Mis om Kaijel wiga saano,
Et ta kõwast röögätänü ! ::

Kaara Jaan, ai Kaara Jaan,
Mi tule wällä kaema : ::

Kes on Runni*) nüpeldänü
Kaara Jaani kuuditänü ! ::

Kaara Jaan, ai Kaara Jaan,
Mi tulõ wällä kaema : ::

Sinno tütarlatje uutwa,

Sinno tantsma wõtta tahtwa ! ::

Gesti rahwa laul

57. Poissmehe elu.

Küll kurblik on poissmehe elu,
Häämeelega wõtaks ma naist ;
:: Aga pagan see teeb mull' pääwalu,
Et ma ei saa üht ei teist ::

Küll olen ma kosjas ka käinud
Nii ligidal, kaugemal ka,
:: Ja tihti ka neidusid näinud,
Mis meelest minul ei läe. ::

Kord tegin ma sellest ka juttu,
Mu neiu, ma wõtan sind ä?
:: Siis anti mul wastuseks ruttu,
Oh talumats, sulle ma ei läe ! ::

*) „Runni - Jaan“ on Wõnnuus üks mees kes ükski
27 portsjoni jõggimajas ära sõi. See on tõsi.

Sa oled nii must kui pigi,
 Kui rehesid peksma ja läed,
 ∴ Su habe täis tahma ja higi
 Kui mustlane wälja sa näed ! ∴
 Ka pole sul armastus' tundmist.
 Kui poistel kes koolitud on.
 ∴ Sa mõistad küll ääramist, tündmist
 Kuid see pole neidude õnn : ∴
 Waat poisid kes elavad linnas
 Kas olgu mis ameti pääl ;
 ∴ Need neidude meelest on hinnas,
 Mis maksab üks talumats sääl ! ? ∴

Rahwa suust.

57. Priske neiu

Kena priske neiu oleu, —
 Igal ühel omaks tulen —
 Ühel olla ma ei taha,
 Teisel olcks sellest paha.
 Ühe wõtan teise jätan,
 Kolmandale wastu tõttan,
 Neljas jäi just täna maha,
 Wiies saab mind homme näha.
 See toob magust marja-sööki,
 Suhtru saia mesikooki. —
 Talu naiseks ma ei taha,
 Talu naese põlw on paha :
 Ketra lõnga, aja pooli, —
 Parem lähen linna kooli,
 Papal see ei patju maksaks
 Kui ta koolitaks mind saksaks.
 See ehk maksaks aastas siis
 Rublat isitsekümment wiis,
 Siis saaks naeseks saksitule
 Wõi ka mõne mõisnikule.

Neg weel põle jäänud kauaks
 Eht saan kindrarile prouaks ;
 Nätsapat ma küll ei taha,
 Nõelaga ta teeb mulle paha.

Sepp ka pole suurem asi,
 Ikka on ta must kui süsi.
 Naistgi sunnib tihti ta
 Wafaraga taguma.

Meie aja möldritega
 Ka ei maitsta sõbrustada,
 Ennemuistsed kuldsed päewad
 Tuba neilgi mööda läewad.

Pappa mina palun sind :
 Saada ikka linna mind,
 Kui wõin kübarat ju kanda.
 On mul palju rohlem hinda.

59. Billi Beeter.

Terwes Tuppe wallas oli
 Billi Beeter knulus mees,
 Tema sarnast teist ei olnud
 Tõesti terve walla sees.

Ei seal olnud lust ei pidu,
 Kus ei olnud Beetristest,
 Beeter ikka osawõtma,
 Pidi kõigist pidudest.

Beetrist pidasivad neiud
 Palju lugu tõeste !
 Tema oleks iga kohta
 Wõinud minna kosjasse.

Beetri süda aga tuskus
 Ainult ühe neiule
 Ja see oli Kase talu
 Beretütar Viineke. —

Hilja a'a eest pidas pulmi
 Tuppe mõisa kubijas,
 Kus ka Beetrikene jälle:
 Oli pilli mängimas.

Mäe Margus, kes ka pulmas
 Oli, ja kes wihane
 Beetri pääle — sest ka tema
 Tahtis Viinet omale!

Mõtles: oota Billi Beeter,
 Uhe tantsu tellin ma;
 Seda tüüki küll ei osta
 Sina mees weel mängida.

Ja ta astus Beetri juurde
 ütles walju häälega:

„Mängi ka kord ometigi
 Mõnda saksa tantsu sa!“

„Mängi seda „wenigerkat“
 Mängi aga õigesti!“

Ise aga ta ei mõistnud
 Seda tantsu sugugi.

Beeter aga juba oskas
 „Wenigerkat“ mängida
 Oli õppin'd rätsep Reinult —
 Ja nüüd algas korraga.

Margus mõtles, ega keegi
 Seda tantsu tunnegi!
 Väks ja wöttis otse koha
 Mõisa peremamseii —

Ja nüüd tantsis „wenigerkat“
 Nii et pää tal otsas märg;
 Hüppas põigiti ja risti,
 Raapis, tampis nagu härg . . .

Aga teised pulma wõõrad,
 Koledasti naersiwad,

Sest et nemad seda tantſu
 Juba näinud oliwad.

* * *

Wõnda juhtub tihti ilmas,
 Et kes tahab teisele
 Handa kaewada — kuid ise
 Kufub ſiſſe wiimate.

Schmalz.

60. Brundi walimine.

Oh armas Annate
 Mu eluõnnele.
 Ei õõſel ega päewal
 Mu meeleft lähe ſa ;
 Kui uinun unenäo ſees
 On ſinu pilt mul ikka ees.

Sind armastan Helene
 Ma truuiſt, palawalt
 Ja ſüda tuksub ſulle
 Täis tänu jäädawalt.
 Sind omas ſüles kannan
 Ja armu ſuud ſul annan.

Amalie ſa kallim lill,
 Mis õitſeb elunurmel mul.
 Ma ſinu pärast, ſinu eest
 Läeks läbi kas wõi tuleſt weeſt.
 Ja ſinu ſeltſis tõeste
 Ma ujuks õnnes oſhata !

Ei miſgi ſelle waſtu ſaa,
 Mis tunnen Liifi juures ma,
 Eääl alles maitsen mina elu
 Ja naeran ilma muret, walu ;
 Kui Liifi korra naeratab,
 Siis minul ilm kui uueks ſaab,

Ma Liisit armsaks pean küll,
 Kuid Anna kasulikum mul.
 Tal kaasaraha kauniste,
 Wist poolteist tuhat tubliste.
 Ah! tema tõrges trotsib mind,
 Noh olgu ma ei taha sind.

Nüüd tosin omale Heleene,
 Üks wiks ja priske neiuke.
 Kui teda näen, siis süda sees
 Lööb lafsu nagu kala wees.
 Kuid kahju, et mul teadma,
 Kui palju raha saab küll ta
 Laf' jäeda tema tühjaks.
 Mul on üks kallis Waalike.
 Kui tema abikaasaks saan.
 Siis kõik mu elu uueks loon :
 Sest tema läbi tõesti
 Saan tosin sadat kindlasti.
 Ah kahju ! lootus luhta läeb,
 Mul üksnes wana Liisi jäeb,
 Kel warandus on paljas null,
 Ta juukseid kräpsutab mis hull
 See ehk wiimaks mulle saab
 Sest kus ta tühi muidu jääb.

61. Pöörane tüla.

Sõidi ma tüki Türgümaad,
 Natukesse Narwamaad,
 Poole päiwa Poolamaad,
 Es näe seda imetä,
 Miä näie N . . . külähna ;
 Hära säääl künni hannopäädi,
 Pini haukse persipäädi,
 Tsiga sitte sibulit,
 Kana tõi paari pörtsafit

Hobu tel' hāri-wasika,
 Vehm tel' til'l'o tākofese,
 Olen näunü mitu imet,
 Ole-e näunü seda imeht
 Miä näi N kūsāhnä :
 Siin mehe' meri-härä
 Naise' Narwa õhwakeše,
 Tütriku' taru-hiuse',
 Ur tahi minu tallata,
 Ala warwaste waota.
 Keeradi kiwigo pääle,
 Ma saiisti sawigo pääle,
 Üste aia witsa pääle,
 Wöti wasta warbelane,
 Tifuti mere tigane.

J. Hurt, Wana kannel¹

52. Poiste müük.

Seeni tõlda tõrwati'e
 Wanna ratast raswati'e
 Meeni poisja korjati'e
 Sini särki seoti.
 Poisi wiiti Poolamaale,
 Sini särki' Saaremaale.
 Säälä näidä müüdanefa,
 Kui neid ranna räabüfida,
 Mere weereh wiidikit,
 Wiis wanna wiiso wasta,
 Ruus wanna fotti wasta,
 Säidse wanna särgi wasta,
 Kateša wanna kaskat wasta,
 Üteša üdse koti wasta,
 Rümme wanna kübarat wasta.

J. Hurt, Wana kannel

63. Pott oli tromp.

Mina naeran ah, ah, ah,
 Sinu furd on kaotada!
 Sega kaardid ja siis jaga
 Osa iga ühele!

Kas sa risti äsfa said,
 Emanda ka? Ole wait!
 Kuningas on paras pala —
 Kas sa kaardid ära näid?

Wana wennas löö üle,
 Oli ju pott trump!
 Kata, kata, kata!
 Kas nüüd said?

Soome t. A. Daniel.

64. Rahwa laul pulmadel.

Laulge poisid, laulge peind,
 Laulge naesed, laulge neiud!
 Hõissa ja hõissassa! :::

Eöoge saia, sööge liha,
 Jätke jonni, jätke wiha!
 Hõissa ja hõissassa! :::

Eiin on neiud noorekesed
 Just kui roosi nupukesed!
 Hõissa ja hõissassa! :::

Küll on pulma, küll on saaja,
 Küll on noorel paaril maja!
 Hõissa ja hõissassa! :::

Poisid miks te' pill ei hüüa?
 Mina tahan tantsu lüüa!
 Hõissa ja hõissassa! :::

Unustage tööd ja piina,
 Jooge õlut jooge wiina!
 Hõissa ja hõissassa! :::

65. Riitas naene furi ära.

Riitas naene furi ära,
 Mehed, tulid tegid kära :
 Tahtsid wara omale,
 Lätsid suurde kohtusse.

Asjast ei saand keegi jägu :
 Mehed täiest ühte nägu,
 Ütlesiwad mõlemad
 Naese oma olemat.

Wiimaks pidi keiser ise
 Lõpetama waidlemise
 Keiser sõnas targaste
 Waidlejate meestele :

„Kutsun targa nõialaust,
 See toob surnud naese hauast :
 Naene ise minu ees
 Ütleb kes ta õige mees.“

Teine mees nüüd põlwil langes
 Palus hingehädas langes :

„Wõta wara omale —
 Jäägu naene hauasse !

Enne kui ta hauda läinud
 Olen küll ju häda näinud :
 Parema warast ilma jään
 Ennegu ma teda näen !“

Keisri suust nüüd sõna tikkus :
 „Sinule saab naese rikkus !
 Sina olid tema mees
 Tema abielu sees.“

A Birikiwi.

66. Rahast ilma jääb.

Õnndagi ja mitmed kohad,
 On meil tuttawad,
 Kus nii hõlpsasti me rahad

Taskest lendavad.

Oh ju ammu ära nähtud :

Rahast ilma jääd !

On ju ammu ära nähtud,

Rahast ilma jääd !

Advokat end kiidab tihhti

Kohtulaua ees :

„Balet ma ei tunne ühti,

Olen ustaw mees !

Trahter, klubid, tantsuõhtud,

Kus sa ial lä'ed —

Eht küll ustaw aga siisgi

Rahast ilma jääd.

Lotterid uüüd saavad tehtud

Pea siin pea sääl.

Mis ta kaju toob, on nähtud

Linnaš nii kui maal

Mida enam osa wõtad

Seda selgem näed,

Et sa iseennast petad,

Rahast ilma jääd !

Näed sa maskaradis wahest

Kena neiukest

Räägib ta nii kenast mahest

Kaerab südamest,

T'aga räägi tantsi, aga

Kui buffeti lä'ed

Waata ette, ära maga

Rahast ilma jääd ! —

Actionäriks teen end mina !

Sõiskab mõni mees.

Tosin actiat oskab tema

Laewa feltfist siis.

Wõtleb, sääl on kindel wili

Bunga walmis seab.

Aga wiimaks oh sa nali,

Omaft ilma jääb! —
 „Tahad sõiduratast saada,
 Hääd ja odawat,”
 Mita ainult „äri“ a'ada —
 Küll siis ratta saab.”
 Mii «Cecil» meil töötab ratta
 Paari rubla eest.
 Kuid ei ratast saa sa näha,
 Rahast ilma jääb.

67. Setnueiu kõiä lugu.

Ü t s i t : Oh Jესä kõrgõh jülewah
 Mu panõ mihele!
 K o o r : Oh Jესä kõrgõh jülewah,
 Mu panõ mihele!
 Ü t s i t : Kas setolõ, wõi sepäle,
 Wõi wana juudile!
 K o o r : Kas setolõ wõi sepäle,
 Wõi wana juudile!
 Ü t s i t : Sääl tulli illos seto-pois,ß,
 Tal kaalah hõppõ kell:
 K o o r : Sääl tulli illos seto-pois,ß,
 Tal kaalah hõppõ kell:
 Ü t s i t : Ta töiõ pika pudela
 Ja andsõ jესäle!
 K o o r : Ta töiõ pika pudela,
 Ja andsõ jესäle!
 Ü t s i t : SЫS jესä rüübäs pudelast
 Ja ima limsas kiilt
 K o o r : SЫS jესä rüübäs pudelast
 Ja imä limsas kiilt!
 Ü t s i t : SЫS ütөл Jwowo minolõ;
 Moh, Kata, tuis sЫS um?
 K o o r : SЫS ütөл Jwowo minolõ:
 Moh, Kata tuis sЫS um?

Üllil: Ja kui ta minno mudsahiti,
 Ma lausu's synagi;
 Roor: Ja kui ta minno mudsahiti,
 Ma lausu's synagi!

68. Sõidaks kosja.

Sõidaks kosja, pole saani,
 Pole tätku toredat,
 Pole lipsu kaela panna,
 Pole traega kasukat.

Wõtaks naese, pole tala,
 Pole raha koti sees. —
 Pole muud kui paljas nimi,
 Põlgtud nimi — saunamees.

Ja et meie aja neiud
 Seda nime kardavad,
 Jäen ma parem wanaks poisiks,
 Saagu perenaesteks nad!

Ed. B. Wöhrmann.

69. Ta on just kui papa.

See on just nii kaunis, kui waadelbaks last,
 Kuid liiale sellega minnakse wast:
 Et kui kõik, mis poisit'sest kuuleb eht näib,
 See pärandud kombets ta isast siis käib.
 Nii pea, kui tuln'd ilma ja tõstab häält: aa!
 ∴ Siis hüütak's: Jah tõesti ta on kui papa! ∴
 Lapselüdruk on lapsele meeldiw ja hää
 Ja laps taft sammugi maha ei jää:
 Ta ronib ta sülle ja kaelustab siis,
 Ning suudleb ta teda, kuis lapsel on wiis.
 Oma õhlab: „Näe, tüdrukut suudleb ta ka —
 „Ma ütlen küll tõesti ta on kui papa!“ ∴
 Kui pojuke laua pääl pudelit näeb,
 Siis himustes omale saama ted' läeb;

Ja warsti ka, limpssti, on otsake suus, --
 See toimetus poleksgi tundmata uus.
 Ja ema see hüüab: „Su purjutab ta!
 ∴ Ma ütlen küll tõesti ta on kui papa!“
 Kui koolis käib poisike, wistalt siis sääl
 Ta õpib. Su tähta teeb paberi pääl
 Ja kirjutab kirju, kõik armastust täis,
 Mis plikat'sel salaja saatma ta näis.
 Kui ema näeb seda, siis hüüab! „Na, na!
 ∴ Ma ütlen küll tõesti, ta on kui papa! ∴
 Poeg kaswanud suureks ja aeg on ju ees,
 Et tahab ta olla kui täielik mees.
 Ta wõtab siis naese, kes ingliske just;
 Kuid tülitseb temaga, elu on must!
 Kui ema näeb seda siis õhkab: „Ja, ja —
 ∴ Ma ütlen küll tõesti, ta on kui papa!“ ∴

70. Till, till!

Kui wahel feltsi läheme
 Ja joome kuuma theed,
 Sest keelt ja suud peab pesema,
 Nad muidu tolmused
 Kui thee on meil ju otša saand,
 Kõik klaasid tühja täis,
 Puhwetnik aga pole sääl,
 Ja teises toas näis.
 Theelustikaga klaasile
 Siis tasa külge taome: till, till, jne.
 Koosolek saalis awati,
 Kõik liikmed olid koos.
 Säääl ägedasti waielbi
 Nii kanges lärmi hoos.
 Kui ütles üks: „Me teeme nii!“
 Siis teine karjus: „Ei!“
 Ja kolmas karjus: „Kuulge mind!

Toon muidu politsei!
 Siis esimees see targem lell,
 Ta wöttis kella, tegi: till, till jne.

Kord oli noortel herradel
 Nii palju kannatust
 Et teise waatus' lõpuni
 Nad ist'sid saalis just. —
 Siis wahe ajal waatasid
 Rust puhweti läeb uks,
 Et harjund wiisi järele
 Säält teha õlle-luks.
 Kui olid nad ju ukse pääl,
 Siis kõlas kolmat korda hääl:
 Till, till, jne.

Kui Lulliwere perepoeg
 Väts Viinat kosima,
 Siis söötis tätku kaertega
 Kolm päewa hoolega
 Ja saksa saani ette siis
 Ta tätku rakendas,
 Kes kargles jookkis toredast'
 Et tolm see lendas maas
 Ja aisa külles kõlas siis
 See meie wana tuttau wiis:
 Till, till, jne.

Kui rattasõitja sõites näeb
 Ges kena neiukest,
 Siis temast mööda ratsutes
 Ta nihkub tasakest
 Kui aga lähneb neiu ees,
 Kel pole iludust
 Ja kes ka peale selle weel
 On wana tüdruk just
 Siis juba kaugele kiiirakil
 Ta lõhub kella: till, till, jne.

Jaan tahtis sõita Tartusse,
 Säält pruuti kosima.

Kell neli wara hommitul
 Ta tahtis ärkada
 Sest ärataja kellakest,
 Ta seadis käänas nii,
 Et nelja ajal ärataks
 Siis punktilt tõesti —
 Kuid kell, see käis ju kümne pääl —
 Siis alles kõlas tema hääl :
 Till, till, jne.

Üks peiu reisis kaugele
 Ted' saatis neiu Hell.
 Waksalis nemad lahtusid,
 Ju löödi teine kell.
 Siis peiu tahtis neiule
 Kõit awalbada weel,
 Kuis armastusest hõõgawat
 Ta süda waim ja meel,
 Ning algas : „Kuulge neiu Hell“ —
 Säääl aga löödi kolmas kell :
 Till, till, jne,

71. Tohter.

Tohter mulle ära keelab,
 Ta tihti mind on ähwardand :
 „Küll surm teid pea ära neelab,
 Te olete nii kahwatand !“
 Häh, las' ta kääksutada pääle,
 Üks klõnõis weel teen, noh mis sest on ?
 Säääl juures tõstan rõõmsalt hääle
 Ja laulan tohtril : *пошелъ вонъ !*
 „Te' joomist täitja mahajätma
 Peaks wistist !“ seda ütleb ta ;
 Ei suutäit wiina suhu wõtma,
 Siis jääte ehk weel elama !

Häh, las' ta kääksutada pääle,
 Üts klõnts weel teen, noh mis sest on?
 Sääl juures tõstan rõõmsalt hääle,
 Ja laulan tohtril: „ПОШОЛЪ ВОНЪ!“

Ka laulmist on ta ära keelnud:
 See terwisel ei olla hää:
 Ja ähwardades siis mul öölnud:
 „See toob tiisikust õige pea!“

Häh, las' ta kääksutada pääle,
 Üts salmi weel laulan, mis sest on?
 Sääl juures tõstan rõõmsalt hääle,
 Ja laulan tohtril: „ПОШОЛЪ ВОНЪ!“

Ja mõtelge, mis ta weel julges
 Mul otsekõhe ütelda,
 Et ma kõik neiud ära põlgaks,
 Ei tohiks ühtgi musuta: . . .

Häh, las' ta kääksutada pääle,
 Üts musu näpjan, mis sest on? —
 Sääl juures tõstan rõõmsalt hääle,
 Ja laulan tohtril: „ПОШОЛЪ ВОНЪ!“

72. Talgul.

Täna on meil talgupäew!
 Õllekann on meie käe;
 Hõisja wennad! joomme nüüd,
 Õllemärg on kaunis hüüd.

Wärsket õlut, mis weel käib
 Beremees meil anda täib,
 Kannab ette kannuga,
 Sest wõib süda rõõmusta.

Laske kannud järjesti
 Ringi käia kärjesti,

Andkem humalale auu,
Kes teind tubliks õlle jõuu.

Aga mis siis seisame?
Looge pill ja tantsime;
Kus on wana karja Mikk?
Löögu wälja waltsi tütt

Wot nii! wiul hüüab nakkid.
On ka pill, kell' pole süüd;
Kõnda jah! see wäga hää,
Kusti täis on talgul pää.

73. Tolmu filma.

Meesterahwal oleks elu waene,
Kui ilma pääl poleks mitte naene,
Kes puistaks nende eluteel
Armastuse lilla ja ka weel —
Meestele tolmu filma, jah tolmu filma.

Naesed naesed saawad tihti petetud
Ja meestest ninapidi weetud;
Kui tütarlapsi lähwad kosima,
Siis rohkest magusaid sõnu wiskawad
Tütarlastele tolmu filma, jah tolmu filma.

Kaks sõpra tulid kokku laada pääl
Ja hakkasiwad hobusid wahetama sääl,
Üks sõber tahtis teist nühtida
Ja kiitis oma looma wigata
Sõbrale tolmu filma, jah tolmu filma.

Üks ilus preili oli palli pääl,
Aga ta ei tantsinud sugugi sääl,
Ta paled olid nagu tantsust punased
See puna aga kartis suitsu ja wett.
Noortemeestele tolmu filma, jah tolmu filma

Üks peiu kosis neiu enesel
Ja rõomustas kui waatas tema pääl
Sääl tulid neiu sõbrad wahele

Ja pöörfid neiu mõtted teisale.
 Wana peiule tolmu filma, jah tolmu filma.
 Üks rätsepp tuli töösse talule
 Ja lõigas kangast katti rohkeste,
 Et üle kääri kukkus liiasti,
 Mis meister sala pistis kõrwale.
 Berenaesele tolmu filma, jah tolmu filma.
 Küll näeme wäga palju neidusid.
 Kes pisut koolitud ja eestlased.
 Nad teewad sõprust tudentidega
 Kes ialgi neid wõtma ei saa.
 Neile aga tolmu filma, jah tolmu filma.
 Küll mõisnikud julgest ootasi,
 Et pärast Mihkkit wõtwad kartulid
 Ja odawast tahksid töörahwast palgata,
 Säh, lume all kartulid magawad,
 Neile aga tolmu filma, jah tolmu filma.
 Ra minagi edasi kirjutaks
 Ja lugejaid tindiga tolmutaks ;
 Ra lauluga natuke naljatak, s
 Aga tint on läinud potis päris weets,
 Uskujatele tolmu filma, jah tolmu filma.

74. Talumees ja õpetaja.

Põllul wilja kofku kanti,
 Ühte kuhilasse pandi'
 Töö sääl oli wirt ja hoolas,
 Nii et aga higi woolas.
 Gemalt sõidu mürin kajas.
 Õpetaja mööda ajas.
 Atki täfud seisma sundis :
 Taadi põllul ära tundis.
 „Noh, on's Jumal lõitust annud,
 Põld sull' palju saaki kannud ?

Et saab tafa waem ja kulu,
Kufrusse jääb kopik tulu?"

— „Rehw on wili, wäike lootus,
Wilets terve aasta ootus!
Ei jaa renti ära maksa —
Paluma peab mõisafaksa!"

Õpetaja waiti püüdis.

Siis ta pühalikult küsis:

„Oli Jumal külwi ajal
Meeles sul ja sinu majal?"

— „Kuulit õpetaja herra,

Olen asja uurin'd perra . . .

Aga olen nõnda rumal —

Et ei tea, kas aitab Jumal?"

„Kust need hullud mõtted wõtad?"

„Aruas hing, sa põrgu tõttad!"

Tõreles nüüd õpetaja:

„Ühte asja an sull' waja."

„Urge patust hukka saatke,

Õpetaja herra, waatke:

Läksin mõisa wäljast mööda,

Kewabel, kui tehti tööda.

Walitseja seemet jagas,

Ise wandus, paukus, pragas:

„Kurad, lurjus, lontrus, molu,

Lõhki lõõn su lolli kolu!"

Kas see tõesti põlnud paha?"

Aga wili pandi maha-

Ei see kartnud kuiwa põudu,

Nogu pilliroog a'as jõudu.

Kui ma omal' põllul' tõtsin,

Mütsti palwes maha wõtsin,

Laewaisalt abi lootsin

Onnistust säält alla ootsin.

Aga waatke põld on põdur,

Wili wilets kõrsgi kõdur, —

Mäoht, nii et lonnal häbi
Sellest hüpata on läbi!"

"Kõõ! — . . ." hüüdis õpetaja,
"Kutsar: ohjad, — loruataja!"
Tõusis tolm ja wankri wõrin,
Õpetaja läts mis wõrin . .

J. Rootslane.

75. Unterwitz.

Двадцать лѣтъ служился мина,
Один солдат рядовой.

Lasstin püssist wälja tina
Türgil filmi oi, oi, oi!

Sain sääl solotaja raha
Kinda suure ristiga,

∴ Eto karasso, не паха:
Loob mul sisse kopika ∴:

Русскій солдат не боится
Никакого саатанит,

Кто тамъ хочеть тулди драться
Это все мнѣ пустяки,

Kui ta Wene püssirohtu —
Kaugelt nii saab nuusuta,

Такъ онъ прямо — paneb plehku
Nii kui jänēs metsasse! —

Ütsford sain ma Osman Pascha
Kõrwust finni pidada,

Ütle sin! постой, ты наша
Tah sin kodu wedada.

Kindral seda kõrwalt nägi,
Andis mulle четвѣртачекъ,

Ütle: молодець, эстонецъ,
Вотъ тебѣ здѣсь на чаекъ!

Plewna linnas tüli hak' sin
Mina tuhat turgiga,

Õõigil karwad maha kat'sin,
 Sabemed ka juurtega.
 Чертъ возьми какое нати,
 Õõil mind hat'sid paluma
 И мнѣ честь большое дали.
 Hüüdsid : благородie ! —

76. Unustus.

Sää! linna hoburaudtee tõlde ronib,
 Paks kauba isand, pakkid kaenla all,
 Konduktor sedamaid ta ette komib :
 „Позвольте деньги,“ ütleb kärmest tal ;
 Wiis kopikat siis kaupmees temal annab ;
 „Üks kopik veel, te'e wähe mulle and !“
 Sää! kaupmees pakid kärmest wälja kannab,
 „Ma rahatoti kodu unustand !“
 Sää! särab magasini aknast wastu
 Kuld kõrwarõngad, lenad kaela keed,
 Siis mõtleb neiu, wõid ju siisjeastu'
 Ja küsida, mis mak'iwad õige need.
 „Koh sadat faks, kuld seekord halwas hinnas.“
 Nii wastas kaupmees halwa hinna pand.
 Ma palun andeks, kodunt ruttu tulles
 „Ma rahatoti olen unustand !“
 Siin mõne näitemüügi tarbeks korjab
 Nii wäsimata lahleid andisi
 Truu Gesti poeg, ta armust ennast orjab,
 Et haridus saaks tublist edasi :
 Ta rikkal mehel raamat' ette kannab,
 Kus juures mõtleb : rikkal rikas and !
 Jah wõta näpust ; see tal wastust annab !
 „Ma rahatoti kodu unustand !“
 Ma laulaks teile veel mitu kena lugu
 Neist ammu tuntud süda — eestlastest,
 Kes põlg'wad veel ikka oma sugu,

Nad olla sündind päris sakslasteft,
 Ra ulitsal nad ninad püsti käiwad :
 Ein teitfer Mann jet über kantsje Land
 Jah kahju, kandle keeled kodu jäiwad,
 Ma rutuga nad ära unustand !

See wastus on juba tuttam asi.
 Et sagedasti öeldaks unustand
 Nii näitufeks söber söbralt küsis :
 Sa laena mul üks rubla armas wend
 Säääl teine förwatagust sahib,
 Ma raha koti kodu unustand

77. Une waras.

„Ei tea mis peaks see tähendama,“
 Nii kaebas üks neiuke mulle,
 „Kui õhtul heidan ma magama,
 Ei uni mull filmasse tule,
 Sest iga öö mööda läeb keset öö tund,
 Ja ikka ma pean weel wahti,
 Küll pigistan filmad ja ootan und,
 Nad jällegi lähewad lahti.“

See kaebtus mu neiult kui tulega,
 Käis õogel mu südameft läbi,
 Ma teadsin, kui uinub ilmama,
 On minul ka sarnane töbi.
 Reid waatas mu pääle siis waitis — ja . . .
 Mul' polnud ka sõna mis paras . . .
 Rääüd teadsime mõlemad ka :
 Et armastus unede waras.

M. Lembit.

78. Wanapoiss.

Ma wanapoiss küll olen ilmas,
 Üks rahuline rändaja

Ruid siiski tütarlaste filmis,
Nii kui üks kurjategija.

Neil tihti süda täis,
Sõimavad wanapoiss :

∴ Mis ootab, mis waatab,
Et sa ei wõta naest ? ∴

Ma õnneliste jeltfi ilmas
Weel hilja aega tundma sain,
Kell' pisaraid ei olnud filmis,
Ka ial pindu torkamas ;
Ma nende terwist joon,
Neil õnnespoowid toon,

∴ Ja hüüan : Oh ela —
Hääs õnnes wanapoiss ! ∴

Kes wanapoistest neiu noore
Weel mõrsjaks omal meelitab,
Ma selle! soowiks teisepoole
Kes tema filmi kriimustab !

Siis maijal paras walt,
See noore naese malt,
∴ Mis meelitused maksab,
Teid' meheks õpetab, ∴

Kas elan maal, ehk elan linnas,
Kui olen mõistlik wanapoiss,
Ma ilka seisjan täies hinnas.
Wul süda rahu, rõõmu täis.

Ei ial taha ma,
Teid neind meelita !
∴ Ma kardan et löidate

Mu jalgu lammitša ! ∴

Ei õõsetelgi une rahu
Noor naesemees saa maitseada.
Kes wanapoiss ei mõista olla,
Saab lüüa küünarnuliga :

Taat tõuse ülesse,
Ja jookse apteeki,

∴ Too Diisil rohu pulbrid,
Ja mulle liikweri!

Siis tuleb õnnetumal meele
Ta endine waba eluwiiis,
Ta sala kartes astub teele,
Jalg õnnetuma kõrtsi wiib,
Ta pooles rõõmus sääl,
Silm wiibib ukse pääl:

∴ Sääl karkimisel kostab
Su naesukese hääl. ∴

Kui kallis, kullane küll elu
See eest mul wanalpoisil on;
Ei ial tunne muret, walu,
Ei tea, mis maksab kallus-wiis.
Kas jänus kalja joon,
Eh kõrtsist wiina toon.

∴ See itka nii sünnib,
Kuis ial on mu soow! ∴

Kas täna süüa saan'd ehk pole,
See eest ma wastan isegi:
Ei pisaraid sest filma tule
Ei mul, ei teistel ammugi.
Küll olen õnne sees
Ma wana poisimees,
∴ Ei sultaniga taha
Ma seisust waheta ∴

Kui wahel õhtu ämarikus
Mu üksik süda nukrats lääb
Ja tuleb meelde armu õndsus,
Silm naesemeeste rõõmu näeb,
Siis sala nutan ma, —
Teen rõõmu wiinaga.

∴ Ja terwis kõnes hüüan:
Hing armu unusta! ∴

Hurra! weel tahan hüüda,
Kui hakkab ilmast lahutama.

Et wanapoiste leeri püüda,
 Mind Paulus käsikind armuga.
 Sää! Peetrus ulje pääl,
 Kõit wanadpoisid sää!
 ∴ Ja „tere“ mulle rõõmsast
 Nii hüüab nende hääl ∴

Kuldtee mul pandaks sää! laela,
 Piip suhu pika warrega,
 Et unustaks kõit ilma waewa
 Wõiks õnnepõlwe maitseada.
 Kaks kena neiut ka
 Mull' antaks teenima.
 ∴ Waat siis saan alles mina
 Weel armu maitseada ! ∴

79. Wares waga linnufene.

Wares waga linnufene,
 Lendas linna uulitsale,
 ∴ Säält tema lendas katutsele,
 Kõrtsi mamma matutsele. ∴
 Retras, letras, kella ratas ;
 Wanamoori woli ratas ;
 ∴ Willad watas, takud latas
 Kõti kangas kule nokas. ∴

Wares tegi suured joodud,
 Kutsus koku kodu linnud.
 ∴ Kulli ta ei kutsund mitte.
 Kull oli kuri kiskumaie. ∴

Kõrub lõhki lõofese lõuad,
 Pääsufese pärjad, paelad.
 ∴ Hiired lõnga lõksutawad
 Kassi kangast kuduwad. ∴

Et mul käsikis eietada,
 Taat mind käsikis nokutada.
 ∴ Ei mina wiitsind eietada,
 Tahtnud takku nokutada. ∴

Ma wiin willab wirga kätte,
 Takud targo naese kätte.
 ∴: Wirt teeb willast wiisu paelad,
 Tark teeb takust tanu paelad, ∴:
 Mull pole last keda imetada,
 Meest keda omaks nimetada.
 ∴: Krua on, kes mune teeb,
 Ei ole last kes ära sööb. ∴:
 Prügidest ja pragidest
 Toa pühkme pühkmetest,
 ∴: Säält sai kottu korjatud
 Ja wana naissi lapitud. ∴:
 Tuleks tuul ja tõstaks tormi
 Väikaks ümber wangi-torni
 ∴: Et saaks wangid wallale,
 Küla naeste kallale. ∴:
 Eit tegi püksid, taat tegi püksid,
 Enefel oli enne püksid,
 ∴: Siis sai kottu kolmed püksid,
 Kottu kolmed uued püksid. ∴:
 Kollased olid kosja püksid,
 Punased olid pulma püksid ∴:
 ∴: Sinised ollid sillu püksid,
 Walged need olid warru püksid. ∴:
 Mul pole naest, kes leiba teeb,
 Ega last kes ära sööb!
 Jonkadi, jonkadi, jõulud tulewad,
 Worssti lambri wõti kadunud,
 ∴: Liha aida lutt on lagunud,
 Matsi maja katus mädanud. ∴:
 Elewant, Juku masja truu,
 Wanamoori lõua luu.
 ∴: Ega minu naene ole katadu,
 Nii kui räägib rahwa juu. ∴:

Rahwa laul.

80. Wägew laul.

Kui hakkas laulu lastema
 Ja panen hääli helgitama,
 Siis mäed ja metsad mühawad
 Kõit kohad kõrgest kõlawad.

∴ Ma olen wägew laulja ! ∴

Mu laul see helgib heledast
 Ja tungib läbi tugewast,
 Et külad jookswad küfima
 Ja wallad warmalt waatama :

„Kes on nii wägew laulja ? ∴

Mu emal oli hele hääli
 Ja isal sellest selgem weel.
 Wind laulu lastma ladusast,
 Nad õpetasid õige hääst

∴ Sest olen wägew laulja ! ∴
 Müüd tulgu tuhat Türgimaalt.

Eh! sada lauljat Saksamaalt,
 Mu wastu wõitu laulma ka,
 Kõit wõidan rõõmsalt ära ma !

∴ Ma olen wägew laulja. ∴

81. Tuleb kena maituu.

Tuleb kena maituu,
 Kerge on siis kont ja luu :
 Igal pool sa näha wõib,
 Kewade on käes meil nüüd.
 Hobune saab palgatud,
 Roheliste sõidetud !

„Kõõmu ei tee mulle see !“
 Ohtab papa tütreke !

„Ainult meest, ainult meest,
 See mul seisab mõtetes,
 Oh kui keegi kosiks mind,
 Pahlemalt siis hingaks rind.“

Jah, üht meest, jah, üht meest!
 See mul seisab mõtetes,
 Oh kui keegi kosiks mind,
 Lahkemalt siis hingaks rind."

"Olgu paks wõi peenike,
 Olgu pikk ehl lühike
 Olgu juuksed wärwitud,
 Ehl ka wiga teine, muud
 Olgu nina punane,
 Ehl ka furgid sarnane,
 Olgu tema ristitud,
 Ehl ka Bene turu juut.
 Ainult meest, ainult meest," jne.

Piiga seitsetümmeend-kaks,
 Hanoft puudub sammu kaks,
 Silmab mõnda enda ees,
 Ohtab: „Oh kui ilus mees!
 Küll ma teda juigutaks,
 Ornasti ka kaisutaks."
 Aga kui ta nina näeb, —
 Meiuna siis hauda läeb.
 Ainult meest, ainult meest, jne.

82. Väike mees.

Ma laulan ühte laulu,
 Mis wäitsest mehest on,
 Küll wõib see wähe kaalu,
 Mis nõnda tilluke,
 Ei leia keegi fergeft'
 Nii wäikest suurte seast,
 See tüdruk teeb küll targast'
 Kes wõtab wäikest meest, :::

Suud anda pikal mehel'
 Ei naljalt ulata,
 Peab tõusma kiki warwul

Ehk teised aidaku,
 Ja riidet tema kehale
 Lää'eb palju otsala :
 See tüdruk teeb küll targast'
 Kes võtab väikest meest. :;
 Ja kui veel juhtub sõda,
 Pilt mees peab minema,
 Et tilluke jää kodu,
 Siis seltsiks naesele.
 Ei armastajast elust
 Ta lahku elades.
 See tüdruk teeb küll targast'
 Kes võtab väikest meest. :;

83. Mustjada tuleb.

Käis kord üle ilma tuhin
 Hirmsa maru hooga,
 Kõiki kõrvu täitis wuhin
 Mustajaja jutuga :
 Beipsi piirilt, Pihkwa kõrwalt
 Mustad tondid tulemas,
 Juba naabri linnas, Walgas,
 Naru-tüki olemas.

Wehed täitsid urkad, loopad
 Sihatoidu waraga,
 Ise seadsid omad roopad
 Linna poole kraamiga :
 Hobu ette, naene reffe,
 Mustad tondid tulemas, jne.

Julgemad need heitsid salka
 Sõja-nõuu pidama,
 Saadikud siis sõitsid Walla
 Muste kinni tabama.
 Püüsid, mõõgad, nuiad, wääfad,
 Mustad tondid tulemas, jne.

Neiud, peiud, õrnad piigad
 Rõik nad hirmust lohtusid,
 Maha jätsid lapse-kiigud
 Plehtu, plehtu pugesid :
 Tõllad, plaanid, wantrid, saanid
 Mustad tondid tulemas, jne.

Nõrgad naesed, lollid neiud
 Tuupsid ümber undrukud :
 Wõtku kurat mehed peiud,
 Kui saaks päästa seelikud.
 Kухtid, jatikid, kanga-patikid
 Wõssu, räppa rändamas ;
 Juba naabri linnas Walgas
 Karutükid olemas. jne.

Ts, ts, ts, ts, waga, waga
 Rabin kuulda trepi pääl :
 Mustad mehed wistist aga
 Juba ilmuwadgi säääl :
 Riiksud, rakkisud kolid, kakkisud,
 Kottu kandke rutuga,
 Balmis olge Matsid, Hansud,
 Plehtu pandke nutuga !

Da capo.

Babandage armas rahwas,
 See wist oli effitus ;
 Käteplagin see mind trehwas
 Just kui hirmus rabandus :
 Mõtlesin et mustad mehed
 Walgast siia jõudsiwad
 Sellepärast minu toiwad
 Arapäästmist nõudsiwad.

J. Mürl.

84. Wiinne püks.

Wiinne püks mis mind nii ehtis,
 Jumalaga su ots on läes.

Sind ka, mis mull' ilu lehtis,
 Weab wõõras su koju wäes!
 Harwa oli paari tegu,
 Harwa riide peensus ka,
 Peenem püksin tema nägu.
 Triibud sees ja paigata.

Dauluga ja pudeliqa
 Teretasin ma ilma siis,
 Toa wõti tegi tiga,
 Raha kõlises taskus uus.
 Kuid ju ammu tuli häda,
 Raha tulus joogi eest,
 Pea kredit oli mäda,
 Pani wärisema meest.

Juba kadus pandiks ammu
 Prakk ja kuub ühes mantliga.
 Hirmus küll, et wiimast sammu,
 Waene püks, ka nüüd astud sa!
 Häda päew saab hirmu teha.
 Süda täis on ehmatust,
 Kaduwat ei saa ma näha,
 Pant'jal pole halastust

Pääsmist ei mull' keegi näita
 Pead, püks, küll nüüd lahtumal
 Moses Levi saa ei täita
 Minu soowi, siis mine sa!
 Kuid ka ilma püksideta
 Ei ma kõnni pükslata:
 Weel wõin mõnda hinge petta
 Laia unekuuega.

Juba ka jee oleks ära
 Kui ta narus ei oleks maas
 Aul, kus küünarnuku pära,
 Juba Levidgi ehmatas.
 Saaparebane, oh armas,
 Toeta mu nõrka pääd,

Ja siis tooma ole warmas
 Ühte klõnksu õige hääd
 Siis ma maha süngi heidan,
 Dotan kuldwihma sadama,
 Sga nõudja eest end peidan,
 Tupp ei keegi sisse saa
 Wine kallis, mida nutan,
 Kuube, westi terwita!
 Uih, ju külmetama ruttan:
 Wiinne püks, nüüd lahjud sa.
 J. B. Scheffel'i järele.

85. Waata, kus on mees.

Waata, kus on mees,
 Seisab meie ees —
 Wõõra walla mees,
 Halli kuue sees.
 Süda temal laenetab laenetawas wees,
 Mõttes tal seisab ju kosja tee ees.
 Wina tahan minna
 Sinna uhke linna,
 Krahwi herra tütardele
 Kosjule minna
 Süda temal laenetab jne.
 Krahwi herra tütrede
 Ilusad ja prisked —
 Olgu nad küll uhked —
 Minu wastu lahked.
 Süda temal laenetab jne.
 Ära tule, ära tule,
 Bilkaja peiu!
 Hüüdis talle wastu
 Krahwi herra neiu
 Süda temal laenetab jne.
 Mäletad pruudikest,
 Reda sina petfid,

Raugele maale
 Maha teda jätsid !
 Süda temal laenetas jne.

Wina tahan maale
 Tagasi minna.
 Talumehe tütardele
 Kosjule minna.
 Süda temal laenetas jne.

Talumehe tütrede,
 Oh kuis nad priksed
 Olgu nad küll uhked —
 Minu wastu lahked.
 Süda temal laenetas jne.

Ära tule, ära tule,
 Piltaja peiu !
 Hüüdis talle wastu
 Talumehe neiu.
 Süda temal laenetas jne.

Wina tahan minna
 Onnikeste sinna.
 Saunamehe tütardele
 Kosjule minna.
 Süda temal laenetas jne.

Saunamehe tütrede,
 Oh kuis nad priksed
 Olgu nad küll uhked —
 Minu wastu lahked.
 Süda temal laenetas jne.

Ära tule, ära tule
 Piltaja peiu !
 Hüüdis talle wasta
 Saunamehe neiu.
 Süda temal laenetas jne.

Wäletad pruudikest,
 Keda sina petsid,
 Raugele maale

Maha sa jätsid.
 Süda temal laenetab jne.
 Dua pruudikese
 Jätsid sa maha,
 Mine minust eemale —
 Sind ma ei taha.
 Süda temal laenetab jne.
 Mis sa tahad teha
 Keegi ei wõi näha —
 Pean surema
 Kurbustes ära.
 Süda temal laenetab jne.
 Armastuse lõke
 Ajab kas wõi jõlle —
 Jõgi vastu wõtab
 Laenetesse matab.
 Süda temal laenetab jne.
 Ära tule, ära tule
 Pillkaja peiu!
 Hüüdis talle vastu
 Emajõe neiu.
 Süda temal laenetab jne.

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU

1-95-03566

Hind 25 kop.